

4061

БЮЛЕТЕНЬ

Ч. 2

ЖОВТЕНЬ 1946 року.

Переселенчий Інформатор

БЮЛЕТЕНЬ
ТАБОРУ ШЛЯЙСГАЙМ.

ДОЗВОЛЕНО УНРРА Тім 631

МЮНХЕН-ФЕЛЬДМОГІНГ ТАБІР УНРРА 631
ЦІНА 2 МАРКИ.

Переселенчий Інформатор

= БЮЛЕТЕНЬ ТАБОРУ ШЛЯЙСГАЙМ =

ДОЗВОЛЕНО УНРРА Тім 631

МЮНХЕН - ФЕЛЬДМОҐІНҐ ТАБІР УНРРА 631.

ЖОВТЕНЬ
1946 року

2

ЦІНА
2
МАРКИ.

З М І С Т :

x=x=x=x=x=x=x=x=x

НА ПЕРЕЛОМІ

С. Левченко.

Стоімо на переломі. Ще пару місяців і будемо позбавлені опіки УНРРА. Хіба кожен розуміє, яку велетенську поміч принесла нам, завдяки християнським тільки принципам, ця надзвичайна, особливо для нашої пори упадку людства, організація!

І як порівняння самохіть встає перед нами питання: чи ж здібні на такий архитвір народи, які зламали й зневічили християнську мораль й підставою свого буття зробили безпросвітне, безбожне рабство мільйонів, допроваджуючи ці ж мільйони до розпуку голоду.

Чи ж не є це кращий доказ, що в світі перемогло і що правдиве сонце людства світить на Заході, а не на Сході...

І коли наша доба перейде до історії, як доба жахливих страждань мільйонів, однак відзначиться вона й великою любов'ю до страждаючої людини, великою поміччю во імя добра цієї людини й ії свобідного існування і життя, що завершилося під прапором добродійної У.Н.Р.Р.А.

Людство Заходу подало руку гинучому людству Сходу.

Таке, а не інше значіння УНРРА для тих, що й досі перебувають в ії таборах. І не можна собі навіть уявити шоб стало з міліонами тих, що змушені були покинути в той чи інший спосіб свої землі і працювати на ненажерливого потвора націзму тоді, як він ливиною вулкану зніс тисячи рідних міст і сел і повернув цю землю в пустелю. Шоб стало із сотнями тисяч тихз них, що вернути назад не могли, коли вже націстськийпотвор лежав в агонії.

І тут людство прийшло на поміч виннанцям людям.

Стоімо на переломі. За пару місяців змушені будемо починати новий стан нашого життя, бо ж не може поміч, шо коштує міліарди, бути вічна.

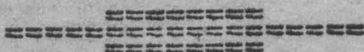
Нічого певного немає перед нами.

Нічого, шоб впевнило нас у нашім туманнім "завтра". Але така вже доля тих, що свідомо кидають рідний край во імя власних ідеалів.

Хто ж не свідомо йде отим шляхом - може завернути поки нат є ще час, бо перед нами, вигнанцями лежить тяжка боротьба за існування й не кожному всміхнеться доля доплисти до спокійного берега. Та коли глянути бадавчим оком навкруги, як же мало з нас задумується над тим, що стоімо ми на переломі. Як же мало тверезо дивиться в майбутнє й приготовлюється до нього. Та ж опіка кінчається! І треба нам самим, без опіки, починати завтрашній день. І тому мусимо ми як найкраще, поки є ще час (а його прогавили таки багато!) приготовитись до цього завтра. Безперечно, коли ми розлїземось по всіх чужинах не з'еднані, не зорганізовані - заслужимо собі тільки гіркоі долі й навпаки чим міцніше будемо організовані, тим в найгірших умовах зможемо існувати.

Ото тому ж, чи кине нас доля в заокеанські краі, чи залишить в країнах Європи - ми мусимо завжди й усюди зміцнювати нашу організованність і бути завжди в своій організованости на поготові до всього.

Не забувайте про те "завтра" і що ми стоімо на переломі.

ПАПСЬКА ПОМІЧ
ЧУЖИНЕЦЬКИМ
БІЖЕНЦЯМ.

У послідніх тижнях стало відомо,що в Римі існує Ватиканська допомогова установа під назвою"Папська поміч чужинецьким біженцям"при якій є еміграційна секція.До рук біженців дійшли вже формуляри-квестіонари які виповнюють ті біженці котрі бажають одержати Папську поміч.

Папська поміч ще не розвернула ширше свою діяльність, так як вона є лише в початковому стані своєі праці та призначена для всіх прохаючих без розділу на католиків і не католиків.

Як бачимо,найперше ця поміч була започаткованою в Німеччині серед не католиків і у відповідному часі буде зреалізованою і серед українців без розділу на греко-католиків та православних, бо так зазначує інструкція з Риму.

Нам українцям належить спокійно чекати до часу,коли цю допомогову акцію буде розпочато серед українців.-

Мусимо підчеркнути декілька фактів допомоги Ватикану для нас українців:

1.Папа прийняв вже кількох визначних українців,на досить довгій розмові.Серед цих українців були о.Кушнір,д-р Галан.

2.Папа декілька разів висловлювався в обороні всіх українців,а зокрема українців-католиків.

3.Папа інтервьював кілька разів з успіхом у справах українських біженців ,зокрема у 2-х випадках примусової репатріації з французькоі зони.

4.При Ватикані є окремі комісіі і переселенчий комітет для справ допомоги українцям перебуваючим на окупаційних зонах Німеччини.

Під цю порушуть стремління координації помочі Ватикану з нашими допомоговими комітетами,що може поступити лише до відповідних і гідних для Ватикану умов,згідних з фактичним значінням Ватикану у світі та матеріяльними і моральними засобами католицькоі церкви.

опопопопопопопо

У.П.А.Ц.
та
МАЙБУТНЄ ПЕРЕСЕЛЕННЯ.

Синод У.П.А.Ц.від довшого часу не лише числився з можливістю дальшоі еміграціі українців-біженців,перебуваючих на окупованих зонах Німеччини,але підготовляє ряд конкретних заходів організаційних.Серед них на головному місті є заходи церковноі організаціі православних українців,членів УПАЦ,щоб переселенчі громади та іх оселі не були позбавлені,крім іншоі допомоги ще й відповідною церковною адміністрацією та священиками по оселях,та вищою церковною управою.

Як довідуємося з різних джерел,УПАЦ приготовляє в Канаді і З'єднаних державах Америки матеріяльну допомогу церковним

книжками та церковною утварью для церков поодиноких переселенчих осель - громад.

Треба сподіватись, що все чого не зможе УПАЦ дати переселенчим громадам в Німеччині, буде надіслано з Канади.

Українська преса з Канади подає вістку, що допомогова акція серед Українців - Православних у Канаді пробігає не з меншим успіхом, як серед українців Греко-Католиків.

=ЖЖЖЖЖЖЖЖЖЖЖЖЖ=

П О Д Я К А.

Як це було вже оголошено в Українській пресі, Парагвайський уряд оголосив еміграційний декрет для бажаючих приїхати туди з метою осісти на землі.

З приводу того була вислана з рамени Допомогового Комітету при Аргентинському Червоному Хресті спеціяльна делегація, яка переве ла ряд конференцій з паном Президентом та ріжними міністрами Парагваю. Делегатом від Українського допомогового Комітету іздив Пан А. Білопольський, який разом із відомим діячем, головою "Просвіти" в Асунціоні паном І. Падучаком одержав дозвіл на в"їзд 100.000 українців до Парагваю.

Дня 19-го цього місяця відбулося пленарне засідання допомогового комітету в домівці товариства "Відродження" (вул. Маса 150), на якому Пан Білопольский здав докладний звіт про свою подорож та з'ясував докладно перебіг конференції, відбутих з державними чинниками Парагваю.

На підставі звітів управа комітету вирішила зложити прилюдну подяку ВП. Панові Ільї Падучакові за його великі заслуги, безнастанні старання та інтенсивну працю в напрямі допомогової акції для наших братів-скитальців за морем, та рівночасно рішила призначити його черговим заступником Президента Допомогового Комітету в Аргентині і іменувала пана Падучака Генеральним Президентом Допомогового Комітету в Парагваю.

Рівночасно Управа зложила ширу подяку пану А. Білопольскому за його труд і посвяту в часі його пребування в Парагваю.

Успіхи цієї щасливої акції запевняють 100.000 масі наших скитальців спокійним життям у Парагваї.

Управа Допомогового Комітету
При Червоному Хресті в Аргентині.

("Наш Клич" Буенос-Айрес Аргентина
ч.21 (584) з 27.7.46 р.)

опопопопопопопопо

ПРОЩАННЯ З СОТНИКОМ ПАНЧУКОМ.

У травні цього року українці Великобританії прощалися зі своїм передовим діячем і головою Українського Центрального Допомогового Бюро в Лондоні, сотником Богданом Панчуком. Б. Панчук, живши 3 роки в Лондонібагато зробив для активізації українського життя. Він заснував Союз Українських Канадійських Вояків, що мав у Лондоні клюб, де багато канадійських українців уперше зустрілося зі справжнім українством. За його почином закладено Союз Українців Великобританії.

п. Панчука добре знали в українських таборах Англійської Зони

ДЕ ЩО ПРО ПАРАГВАЙ.

Про Парагвай кружляють найрізноманітнішічутки залежно від особистоі уяви людей,бажаючих емігрувати до тоі чи іншоі країни Південноі Америки.

До одержання найточніших вісток і даних про умови Українського Допомогового Комітету в Буенос-Айресі (Аргентина) з Парагвайським Урядом про переселення українців до Парагваю,неможливо з'ясувати цього питання біженцям які б хотіли бути освідомленими.

Безумовно,неможно підозрівати наш Український Допомоговий Комітет в Буенос-Айресі в несерйознім та поверховім відношенні до справи переселення 100.000 українців у Парагвай.Безперечно УДК в Аргентині і його делегатам,іздившим до Парагваю на переговори з Парагвайським урядом, було можливо побачити й почути на місті в самому Парагваі,і бути більше поінформованими в справі можливости поселення в Парагваю більше,як наприклад де кому з нас зацікавлених у переселенні до інших американських держав тоб то Аргентини,Венецуелі,Чилі,Канади або Колумбіі.

Є велика,досліджена література на чужих мовах про Парагвай. Але в цій літературі ми можемо зустріти більше негативних сторін Парагваю ніж позитивних,а тому керуватися ними неможливо.

Ясним і очевидним є,що Парагвай своєю територією дорівнює майже Франціі,і має як не придатню так і гідну для поселювання землю а також розподіл кліматичних умов.

Головним питанням в обговорюванні між УДК -Аргентини та Урядом Парагваю - визначення теренів придатних для поселення та акліматизування біженців і ми мусимо сподіватись від УДК повідомлення про результат переговорів.

Наша редакція має де які матеріяли про Парагвайські закони переселювання,поселювання,розподіл земель,про державну допомогу для поселенців і т.д.що буде використано для правильноі інформаціі про Парагвай на сторінках слідуючих чисел нашого бюлетеня.

============
oooooooooooooooooo
============

ХТО МОЖЕ ЕМІГРУВАТИ

Щоби дати конкретну відповідь на це питання треба усвідомити,що еміграція за океан кожного емігранта ставить у цілком нові обставини в порівнянні з тим,до яких він звик у минулому нормальному житті. Дуже часто емігрант буде змушений займатися іншою працею,жити в інших побутових умовах,зустрітися з чужими звичаями, оточенням і чужою мовою.

Той хто хоче емігрувати мусить бути свідомий в своіх рішеннях.Отже гірше справа стоіть з людьми вільних професій.Ми не можемо сподіватися,що в краінах Південноі Америки будуть такі великі оселі,деб змогли собі найти працю юрист,журналіст,та інші. Професори та вчителі вже мають більші можливости праці в своім фаху,але незнаючи державноі мови,можуть бути затруднені в переселенчих нових оселяхде повставатимуть нові українські школи.У державах з більшим скупченням наших переселенців знайдуть екситенцію наші театри,хори і т.п.організаціі.

Найбільші можливости до примінення свого фаху мають наші селяни-
-хлібороби,як також і фахівці,які зв'язані із сільским господарств
вом.Але беручи під увагу цілком одмінне підсоння як і примінення
сільско-господарських культур ніж в наших кліматичних умовах,цілком незнані нашим селянам,прийдеться таки добре перевишколитись і
тут повстане завдання агрономів і сільських учителів допомогти
селянству осягнути необхідне новаторство.В нових же переселенчих
оселях знайдуть собі примінення хоч частинно ріжні ремісники,а навіть інженери.Розпочати ж самостійну працю і закласти власні варстати зможуть вони тільки тоді,коли осягнуть знання нової державної мови.

Та є ще другий зворотний бік емігрантського питання.

Америка не є вже тою казковою країною,де люди раптом набували маєтки.Це вже минуло.

Той хто емігрує - це мусить собі добре усвідомити.Там не авантюрністтю й спекуляцією,а тільки працею можно закорінитись у новий грунт.А тому,витривалість,пильність,розум,готовність до кожної праціяку дадуть,ощадність кожного зробленого гроша,а не гульня й пятика.І свідомість,що все треба починати з початку,щоб прийшли задовольняючі наслідки.Селянинові може прийдеться корчувати ліс,
для майбутньої ріллі і будувати самому собі хату; ремісникові - виконувати підрядні праці аж поки заощадить на власний варстат.

Отже ці всі умови,над якими мусить задуматися кожний,хто хоче емігрувати.А тоді він дасть собі відповідь,чи емігрувати він може.

С.Л.

ЭЭЭЭЭЭЭЭЭЭЭЭЭЭ

НАШІ ПОСЕЛЕНЧІ ПЛАНИ ТА ДІЙСНІСТЬ.

(Стаття дискусійна.)

Сьогодня скріз по нашим таборам є багато розмов та спорів про"переселенчі тези",про плянування масового переселення та поселювання,про організаційне плянування і т.і..

У 90% всього "плянування" є незнання справжньої дійсности хоч би теорітичного,про техніку поселювання на законах держав про переселення та поселення,та запізнання поселенчої політики,поселенчих держав. - Ні! Цього немає,а все говориться виключно на підставі свого особистого бажання,чи на свій особистий погляд на "національні" інтереси".

Незрозумілими є факти повної відсутности зацікавлености політикою,плянуванням,програмою та тактикою,законами держав(куди мала би бути спрямована сила наших біженців) про переселення та поселення.Цим усім не цікавляться навіть ті особи чи чинники,які почувають себе,або покликані до організації переселювання.

А жаль! Дуже жаль! Бо багато зайвих і непотрібних,та навіть можно твердити шкідливих явищ ми оминули б.

Хто шукав інформацій,той завжди найде і довідається,що,

1.Кожна переселенча держава має точно визначену поселенчу програму,політику і план,

2.кожна переселенча держава,має свої переселенчі і поселенчі закони,точно регулюючі поселювання,

3.Ні одна переселенча держава не дасть можливости творити державу в державі.

Хто дійсно цікавиться проблемою нашого переселення,той

певно вже знає,що в парламентах Аргентини,Чилі,Бразилії,Парагваю, Венецуели неодноразово намагалися розв'язати проблему переселення; кожний разв своїх рішеннях посли і депутати парламентів зустрічали цілий ряд перешкод:одні вважали,що до переселення слід допустити як найбільше число як ДП так і біженців,другі говорили,що слід допустити лише рільників,треті заперечували всякому переселенню аж до повного замирення в Європі,щоб часом не завезти в свої держави ворожих агітаторів,провокаторів,шпигунів.

Всі ці і перші другі і треті виразно зазначували,що переселенчи умови мусять бути такими,щоб була унеможливлена переселенцям всяка акція,яка йшлаб у розріз з державними інтересами та недопустити поселенчі умови до творення держави в державі,та вилучилиб усякі в майбутньому можливости на якісь претензії територіального,господарчого чи політичного характеру.Наслідком цього є нові переселенчі декрети в Бразилії,унеможливлюючі поселенцям творити національно одноцілі оселі.Бажання на такий закон були в Аргентинському парламенті.Промови і дискусії на цю саму тему були і в Чилійському парламенті.

Ми,українці,маємо такого"приятеля" як комуністичні партії,котрі витягають проти нас усяку зброю.Одним з родів цієї зброї було твердження,що ми хочемо творити там державу в державі та що до цього не треба допускати. Мало цього - після дотеперішніх фактів можна вже тепер зорієнтуватися і пізнати,що вже декотрі південно-американські держави взагалі нехочуть і не будуть говорити з нашими національними організаціями,другі лише з меншими або більшими поселенчими групамирелігійними або організованими на кооперативному грунті - то всі вони можуть говорити лише на підставі своїх переселенчих і поселенчих законів.Ці закони уряди Південно-Американських демократичних держав не можуть і не будуть порушувати із за нашого бажання.

Не можно твердити,що наше поселювання у більших скупченнях є неможливим.Воно є і на підставі теперішніх законів можливим,але не у 10-титисячних скупченнях,не з своїми законами,з своїми партийно-політичними тенденціями і т.д.а і лише вже на підставі законів поселенчіх держав і в згоді з державами,господарчими,і поселенчо-політичними інтересами цих держав.

Не крик про творення держави в державі відчинить нам двері до цих держав,а лише конструктивно-організаційна праця, стремління зберегти себе національно у посадженню з державними законами і інтересами,стремління творення більших національних скупчень на господарсько і суспільних підвалинах обоснованих на законах поселенчих держав - наладнає нам дорогу.

І.Вислоцький.

ооо0Ю0ооо

АМЕРИКАНСЬКА ВІЙСЬКОВА ВЛАДА БУДЕ ВИВОЗИТИ ВСІХ БІЖЕНЦІВ,МАЮЧИХ ВІЗУ.

"Старс Енд Страйпс" в числі від 21.8.46 повідомляє,що майор Нейман із відділу" Г.5" Головного командування американських війск в Європі заявив,що військова влада буде вивозити з американської зони всіх біженців,котрі дістануть візу на в'їзд до інших держав.Ця ж газета повідомляє,що американська і британська військові управління порозумілися що до видання заборони творити втікачам переселенцям політичні партії і політичні групи.Незабаром всі ДП дістануть особисті довідки,що будуть ім потрібні при виїзді з Європи.

Дрібні вістки

Засідання Ширшої Управи "ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ".

4-го травня 1946 року у Філадельфії.

Витяг з промови голови комітету д-ра Галана: Чергове Завдання: Переселення скитальців.

Як зазначив у своєму звіті о. д-р Василь Кушнір, наші допомогові комітети будуть поставлені в короткому часі перед дуже поважним завданням - а саме допомоги нашим скитальцям, коли прийдеться їм опускати табори УНРРА.

Щоб виконати це завдання, треба в першу чергу суспільні допомогові організації в Америці та на континенті Європи. Наш дотеперішній досвід виказує, що в організаційному відношенні до Європи нам треба буде перевести основну зміну. Ціла вага допомогової акції в найближчій будуччині буде спрямована на Німеччину і Австрію і там мусить повстати осередок нашої праці. У відношенні до наших комітетів на континенті заходить потреба встановити наше власне представництво на континеті Європи, а головна спільна централя нашого і канадійського комітетів мусить находитись в Америці. Між цими двома комітетами треба перевести тісне порозуміння в справі систематичного закупна та висилки припасів фондів до Європи.

Для перевірення діяльности наших допомогових комітетів в Європі, для належного скоординування їх праці з нашим комітетом і взагалі для введення в життя цілої організаційної схеми, а головно під теперішню хвилю для переведення важної акції спровадження українських сиріт із скитальщини до Америки, заходить потреба висилки нашого делегата до Європи - і то негайно.

Найближчі завдання комітету.

Найближчим нашим заведенням мусить бути:

1. а) розбудова організаційної сітки комітету тут в Америці.

б) тісні зносини, навіть через створення постійного спільного дорадного тіла з Канадійським Украінським Допомоговим фондом.

в) створення представництва на континенті Європи для правильної акції.

2. Для праці в Європі треба використати поїздку нашого делегата для: а) спровадження українських сиріт до Америки;

б) прослідження всіх можливостей іммігреції скитальців у нові країни - і

в) творення тимчасових чи постійних допомогових інституцій по головних осередках нашої еміграції".

ппппппппппппппп

ПЕРШИЙ ДЕНЬ ПЕРЕСЕЛЕНЧОГО З"ІЗДУ.

С.Левченко.

Заходами головної переселенчої комісії на 4-5 жовтня скликано в таборі"Шляйзгайм"-у переселенчий з"ізд.

Вже з вечора 3-го жовтня почали приїздити делегати з ріжних таборів та запрошені з інших зон.В одина дцять годин заля таборової кооперативи була виповнена делегатами й гостями ріжного віку і ріжноманітного складу.Провід головної переселенчої комісії зайняв місце на естраді і закликав до президії де-яких відомих серед еміграції осіб.Слово забрав голова центральної переселенчої комісії інженер Потієнко,який вітав з"їзд від імени переселенчої комісій звернув увагу на важність в цю мить справи переселення,для ліпшої організації чому й зібрано переселенчий з"ізд.

Теперішній провід головної переселенчої комісії провадив організацію переселення в таких напрямках:

а)перепис всіх майбутніх переселенців.
б)Навязання звязків з американськими державами і
с)Вивчення можливостей еміграції.

Для полегшення праці і ліпшого звязку з майбутніми переселенцями,головна переселенча комісія покликала до життя переселенчі комісії областні,а також таборові переселенчі комісії.Працю цю зробити було дуже тяжко,дякуючи інертности нашого громадянства й браку людей,охочих до гонорової,неплатної майже праці,що на жаль треба підкреслити.До праці було запрошено багацько людей,однак тягар праці впав на рамена кількох людей,що офірно продовжували працювати.Далі голова головної переселенчої комісії звернув увагу з"їзду,що еміграція наша не є заробітчанською,а є політичною - вона складається з усіх станів населення і має тому свій особливий характер.В еміграціїмусимо далі зберігати нашу національну єдність,українську культуру,українську правду.Треба для цього всього знайти такі умови,де усе це перевести в життя.В Німеччині залишатись нам неможливо .Тут не будемо мати жадних прав!До того додати ворожість до нас як з боку населення так і німецького уряду,що й досі рахували нас як "унтерменшів",а також і з боку економічногочекалаб нас катастрофа - ми б платили й відбудовували за чужі гріхи.З цих причин мусимо шукати рятунку в переселенні до інших країн.Франція охоче б прийняла більшу кількість наших людей.Але по перше - політичні умови там для нас не зовсім відповідні,по друге урядова політика має стремління до повної асіміляції чужинців.В Туреччину потрібують лише фахівців на деякий час,тому й Туреччина відпадає.З Еспанією - конкретного нічого не має,так само як і з Африканським союзом.З Австралією - також! Тому й дорога наша стелиться за океан.Позитивний бік нашої спільности -високий % сільско-господарських робітників;а ремісники й незначний,що до загальної кількости % інтелігенції,створюють повну гармонію такої еміграції,яку будуть бажати скрізь.З рештою і наша інтелігенція,що в більшости виходить із сел - в крайнім випадку зможе теж на час обернутися у сільско-господарчих робітників.

Щоб знайти кращі умови що до переселення,головна переселенча комісія вивчає окремі краї.Отже за океаном стоять перед нами такі держави: Канада,Аргентина,Чілі,Уругвай, і частично Парагвай - з кращими умовами ,як країни субтропічні,і Венецуела,Колімбія,Куба,Бразилія - як країни тропічні.Урядова комісія Канади переговорювала з двома канадійськими українськими організаціями.При чому українські канадійські комуністи схарактеризували нас,як елемент фашистський і злочинний.Друга українська організація канадійців характеризувала нас в найкращому вигляді (очолює її пан о.Кушнір.)Однак канадійський парлямент нічого конкретного не ухвалив.

Умови,що існують у Аргентині,клімат,відношення Аргентинського уряду - були б найкращі для наших переселенців,тим більше,що уряд переселює на державні кошти,землю дає на довгі сплати.Провід головної переселенчої комісії переговорював у цій справі з представником Аргентини,який інформував,що в найближчому майбутньому 100 тисяч українських переселенців аргентинський уряд прийме до переселення.Уряд Парагваю теж хоче прийняти 100.000 українців-але перевезти не може на свій кошт.Лише уряд зможе на власний кошт перевезти до країни з американських портів,Еміграція мусить складатися з 80 % сільскогосподарських робітників.На місті дається 2о гектарів землі на родину,де що з живого й мертвого інвентаря.Видно,що уряд Парагваю дуже зацікавлений,бо вже вживає заходів до переселення.Клімат в Парагваї: лише на вище положених місцях був би длянас придатний,а в ф частини Парагваю й зовсім непридатні для наших людей.З цього висновок - мусимо ставитись з застереженням,аж доки не буде складений з урядом Парагваю певний договір.

Колумбія.Запотребовання на переселенців великі,але клімат тяжкий.Треба з початку б послати ходаків для вибору місць осідку Конкретно треба заздалегідь уже організувати громади до переселення.

Апарат головної комісії треба удосконалити і це справа в справа з"їзду,бо переселення прибирає вже конкретні риси.

Секретар головної переселенчої комісії пан інж.Шумовський зазнайомив з"їзд з організацією головною переселенчої комісії.Підготовча праця почалася ще у листопаді 1945 рокуБрак громадського апарату не сприяв акції.І тільки в лютім 1946 р.з ініціативи приватніх осіб повстала"переселенча комісія",яка й розпочала організацію.

При головній переселенчій комісії існують секції - інформативна й статистична.Налагоджені зв'язки з Римом,Лондоном,Парижем, Південно-Американськими державами.Секція інформативна крім цього надіслала запитник до українських організацій за океаном за умови життя, клімат і т.п..Відповіді майже не приходять.Може хтось обвинувачатить головну переселенчу комісію, що ,мовляв,працює мляво,але треба зазначити - на кожному кроці брак робітників для праці в апараті.

Редактор органу"Переселенець" дав інформації про повстання Переселенчої преси.Повстала вона приватніми заходами й на приватні гроші,завдяки жертвенности одиниць.

Керівник статистичної секції проф.Мартов стверджує також фатальний брак людей до праці,дякуючи чому довший час,наприклад секція не мала навіть секретаря.Про матеріали наприклад,зверталися до десятка професорів,но даремно.Люди не хотять працювати без нагороди.Тому й в праці головної комісії - перебої.Так - само Громадянство! Коли було оголошено про перепис майбутніх переселенців,деякі табори перевели перепис в короткий час,а деякі і досі результатів перепису не надіслали. Де хто з громадян від перепису відмовився (недовір'я,брак розуміння справи). Майже 20% на загал ухилились від перепису.Як важне виповнення перепису - виходить хоч би з того,що кожна країна,з якою нав'язується контакт,вимагає подання інформацій про кількість людей,фаховий стан,працездатність і т.п.Статистика,яку переведено,показала,що наша еміграція має дуже гарні дані для поселення в кожній країні;маючи такий чудовий матеріал маємо право від певної країни вимагати найліпших умов,звичайно,це тоді коли будемо переселятись організовано,за договорами нашого центру - головної переселенчої комісії,а не за намовами перших-ліпших агентів підемо селитись кожний на свій риск.

Продовження в слідуючому числі.

===============
============
=====

ДОЗВОЛЕНО УНРРА Tim 631

БЮЛЕТЕНЬ

ч.3.

ЖОВТЕНЬ 1946 року.

ч.4.

Переселенчі інформації

Мюнхен-Фельдмогінг
Табір УНРРА 631

Переселенчий Інформатор

= БЮЛЕТЕНЬ ТАБОРУ ШЛЯЙСГАЙМ =

ДОЗВОЛЕНО УНРРА Тім 631.

МЮНХЕН-ФЕЛЬДМОГІНГ ТАБІР УНРРА 631

ЖОВТЕНЬ 1946 року.

Число 3 – 4

Ціна 4 марки (чотирі)

З м і с т :

o O o

ПЕРЕСЕЛЕНЧИЙ З'ЇЗД.

С.Левченко.

Заходами головної переселенчої комісії при ЦПУЕ на 4 - 5 жовтня
було скликано в таборі Шляйсгайм переселенчий з'їзд.

Вже з вечора 3-го жовтня почали приїздити делегати з ріжних таборів та запрошені з інших зон. В одинадцять годин заля таборової кооперативи була виповнена делегатами й гостями ріжного віку і ріжноманітного складу. Провід головної переселенчої комісії при ЦПУЕ зайняв місце на естраді і закликав до президії де-яких відомих серед еміграції осіб. Слово забрав голова центральної переселенчої комісії інженер Потішко, який вітав з'їзд від імени комісії й звернув увагу з'їзду на важність в цю мить справи переселення, для ліпшої організації, чому і зібрано переселенчий з'їзд.

Теперішній провід переселенчої комісії провадив організацію переселення в таких напрямках:

а) перепис всіх майбутніх переселенців,
б) нав'язання зв'язків з американськими державами і
в) вивчення можливостей еміграції.

Для полегшення праці і ліпшого зв'язку з майбутніми переселен-
цями, центральна переселенча комісія покликала до життя переселенчі
комісії обласні, а також і таборові. Працю цю зробити було дуже тяжко,
дякуючи інертности нашого громадянства і браку людей, охочих до гоноро-
вої, неплатної майже праці, що на жаль треба підкреслити. До праці було
запрошено багато людей, однак тягар праці впав на рамена кількох людей,
що офірно продовжували працювати. Далі голова центр. переселенч. комісії
звернув увагу з'їзду, що наша еміграція не є заробітчанською, а є полі-
тичною - вона складається з усіх станів населення і тому має свій осо-
бливий характер. В еміграції мусимо далі зберігати нашу національну єд-
ність, українську культуру, українську правду. Треба для цього всього
знайти умови такі, де все це перевести в життя. В Німеччині залишатися
нам неможливо. Тут не будемо мати жадних прав! До того додати ворожість
до нас як з боку німецького населення так і уряду, що й досі рахують
нас за принципами гітлерівського фашизму - як "унтерменшів", а також і
з боку економічного чекала б нас катастрофа - ми б платили й відбудо-
вували за чужі гріхи. З цих причин мусимо шукати рятунку в переселенні
до інших країн. Франція охоче б прийняла більшу кількість наших людей.
Але по перше - політичні умови там для нас не зовсім відповідні, по дру-
ге - урядова політика має стремління до повної асиміляції чужинців.
В Туреччину потребують лише фахівців на деякий час, тому й Туреччина
відпадає. З Еспанією - конкретного нічого немає, так само як і з Афри-
канським Союзом. З Австралією - також! Тому і дорога наша стелеться за
океан. Позитивний бік нашої спільности - високий відсоток сільско-госпо-
дарських робітників; ремісники і незначний, що до загальної кількости,
відсоток інтелігенції, створюють повну гармонію такої еміграції, яку
будуть бажати скрізь. З рештою і наша інтелігенція, що в більшости ви-
ходить із сел - в крайнім випадку зможе теж на час обернутися у сіль-
сько-господарських робітників.

Щоб знайти кращі умови що до переселення, головна переселенча
комісія вивчає країни. Отже за океаном стоять перед нами такі країни:
Канада, Аргентина, Чілі, Уругвай і частично Парагвай з кращими умовами,
як країни субтропічні і Венецуела, Колумбія, Куба, Бразилія - як країни
тропічні. Урядова комісія Канади переговорювала з двома канадійськими
українськими організаціями. При чому українці канадійці-комуністи схарактеризували нас, як елемент фашистський і злочинний. Друга українська
організація канадійців характеризувала нас в найкращому вигляді.

(очолює її пан о.Кушнір).Однак канадійський парлямент нічого конкретного не ухвалив.

Умови що існують в Аргентині,клімат,відношення аргентинського уряду - були б найкращими для наших переселенців,тим більше,що уряд переселює на державний кошт,землю дає на довгі сплати.Провід головної переселенчої комісії переговорював у цій справі з представниками Аргентини,які інформували ,що в найближчому майбутньому 100 тисяч українських переселенців аргентинський уряд прийме до переселення.Уряд Парагваю теж хоче прийняти 100 тисяч українців,але перевезти на свій кошт не може.Уряд лише зможе на власний кошт перевезти до країни з американських портів.Еміграція мусить складатися з 80 % сільсько-господарських робітників.На місті дається 20 гектарів землі на родину,де що з живого і мертвого інвентаря.Видно,що уряд Парагваю дуже зацікавлений,бо вже вживає заходів до переселення.Клімат в Парагваї лише на вищеположених місцях був би для нас придатний,а з частини Парагваю й зовсім не придатні для наших людей.З цього висновок - мусимо ставитися з застереженням,аж доки не буде складений з урядом Парагваю певний договір.

Колумбія.Запотребовання на переселенців велики,але клімат тяжкий.Треба спочатку б послати ходаків для вибору місць осідку. Конкр... Треба заздалегідь уже організувати громади для переселення. Апар... головної комісії треба удосконалити і це справа з'їзду,бо пере...ння прибирає вже конкретні риси.

Секретар головної переселенчої комісії пан інженер Шумовський зазнайомив з'їзд з організацією головної переселенчої комісії. Підготовча праця почалася ще у листопаді 1945 року.Брак громадського апарату не сприяв акції.І тільки в лютому 1946 року з ініціативи приватніх осіб повстала "переселенчака...сія",яка і розпочала організацію.

При головній переселенчій комісії існують секції - інформативна і статистична.Налагоджені звязки з Римом,Лондоном,Парижем, Південно-Американськими державами.Секція інформативна крім цього надіслала запитник до українських організацій за океаном за умови життя,клімат і т.п..Відповіді майже не приходять.Може хтось обвинувачить головну переселенчу комісію,що,мовляв,працює мляво,але треба зазначити - на кожному кроці брак робітників для праці в апараті.

Редактор органу"Переселенець"дав інформації про повстання переселенчої преси.Повстала вона приватніми заходами і на приватні ...,завдяки жертвенности одиниць.

Керівник статистичної секції проф.Мартос стверджує також фатальний брак людей до праці,дякуючи чому довший час,наприклад секція не мала секретаря.Про матеріяли наприклад,зверталися до десятка професорів,але даремно.Люди не хотять працювати без нагороди. Тому і в праці головної комісії - перебої.Так само громадянство. Коли було оголошено про перепис . майбутніх переселенців,деякі табори перевели перепис в короткий час,а деякі і досі результатів перепису не надіслали.Дехто з громадян від перепису відмовився (недовір'я,брак розуміння справи.).Майже 20% на загал ухилилися від перепису,Як важне виповнення перепису - виходить хоч би з того,що кожна країна,з якою нав'язується контакт,вимагає подання інформацій про кількість людей,фаховий стан,працездатність і т.п..Статистика, яку переведено,показала,що наша еміграція має дуже гарні дані для поселення в кожній країні;маючи таким чудовий фаховий склад,маємо право від певної країни вимагати найліпших умов,звичайно,це тоді, коли будемо переселятись організовано,за договорами нашого центру-головної переселенчої комісії,а не за намовами перших-ліпших агентів підемо селитися кожний на свій риск. Отже за статистикою маємо такі дані:як що розіб'ємо еміграцію на відповідні категорії , то від

15-ти до 20-ти років маемо 15% всього загалу
21-го до 40-ка -"- -"- 68% " "
41-го до 50-ти -"- -"- 7% " "
51-го до 60-ти -"- -"- 7% " "
Понад 60 років -"- 2%

Це значить,що найбільш працездатного елементу маемо дві третини.
Жінки становлять тільки 40% загалу і це,якщо брати всю еміграцію
в цілому є одна негативна сторона еміграції.Жіноцтва за мало!
При розселенні в Канаді брак жіноцтва ще нетакий докучливий з огляду
на наявність там канадійських українок,Аргентина має сама відсоток
жінок рівний відсоткові чоловіків.Отже 10% нашої молоді не мали б
українського подружжа.

Як що підходити до справи з боку працездатности,виясняється,
що серед чоловіків:

працездатних на тяжку працю 80%
"-" на легку -"- 18%
і непрацездатних тільки 2%

Дорослого населення разом з дітьми - непрацездатних 20%.

Серед жіноцтва:

працездатних на тяжку працю 66%
на легку працю.............. 33%

Отже непрацездатних чоловіків і жінок разом всього тільки 3%.
Відсоток людей,що працювали на ріллі дуже високий - 85%.
Агрономів маемо 89 осіб,в тому числі 5 жінок.Виходило,що кож
ний табір зміг би організувати село або частину села.
15% становить решту спеціалістів - інтелігенцію ріжних фахів,
які допомогли б в організації осель.
Свій учитель,свій священник,свій землемір і т.д.це ті люди,
що одразу б надали оселі окремий національний характер і спричинились
до культурного розвитку оселі.

Після заслухання статистичних інформацій,обмінені,а також пе-
реселенчі таборові комісії в особі своїх делегатів поінформували
з'їзд про працю в данім напрямкові по таборах.Як виявилось - не всі
таборові управи пішли на зустріч переселенчій акції і то з ріжних
причин.По декуди і само населення таборів (фактично невеликий відсо-
ток населення) поставилось до акції перепису пасивно (недовір'я, а
часом страх без жадних підстав).Тому 20% населення в перепис не вклю-
чилось.На терені самого міста Мюнхен діють не тільки головна пересе-
ленча комісія,а також ще й інші чинники,як наприклад провід право-
славної російської церкви,який не робить ріжниць поміж національно-
стями.З тих,що вписуються на листу,побірають за те певну грошову кво-
ту. На терені міста з'явилась навіть якась анонімова німецька фірма,
що почала вербування переселенців без зазначених умов,але за те з
зазначеною вписовою грошевою вкладкою.Фірма навіть мала не абиякий
успіх,але американська влада припинила її діяльність.Вписове очевид-
но,пропало. Цікаві відомости привіз з англійської зони тамошній де-
легат-відпоручник.З його доповіді довідуемося,що в англійській зоні
є лише 35 українських таборів і аж 63 мішаних (напів,або з переважною
кількістю польського населення).Відносини отже не скрізь такі,які бу-
ли б нам бажані;особливо в мішаних таборах ставлення до українців
не сприятливе,а тому й праця культурно-національна з цих причин не
ведеться.Всюди по таборах брак української інтелігенції.З тих же
причин майже до 40 тисяч українців не охоплено переписом,що провадить
головна переселенча комісія.Деякі українські управи таборів також не
йдуть цьому переписові на зустріч з якихось "політичних" причин.Але
вже найбільшою несподіванкою для присутніх була заява відпоручника,
що він здивований існуванням на американській зоні такої кількости
української преси і літератури.В англійській зоні преси майже немає.

На думку представника з англійської зони працею організації переселення мусили б зайнятися як харитативні установи, так і обидві галузі української церкви. На Англійській зоні існують С.Х.С. а з фахових організацій "Спілка хліборобів Ганноверщини".

Після докладу представника британської зони з'їзд перейшов на доповіді про переселення і дискусії.

Інженер Потішко звернув увагу з'їзду на організацію спілок - виробничих, фахових, сільско-господарчих, а також яким чином перейти до самого переселення. Яку, властиво, форму знайти при переселенні в заокеанські землі? Чи переселяти наприклад табори, чи окремі земляцтва (волиняків, холмщан, підгайчан), чи громади однакового обряду - це на думку виступаючого мусив би окреслити з'їзд, як з другого боку - поборення фінансових труднощів, які виникають уже сьогодня (видатки на місцях, переселення, транспорт і т.д.). Яким чином затримати організовані компактні бригади?

На думку прелегента, коли буде всією переселенчою акцією керувати якийсь центр - тоді тільки можливо перевести акцію організовано і договоритись з урядами заокеанських держав про добрі умови іміграції. Коли ж переселення піде стихійно, повториться вже славнозвісна історія російської еміграції в Чако (Парагвай).

. Доктор Баран звертає увагу з'їзду, що присутні є свідками одноразово похоронів і весілля. Весілля, бо тут кується наша краща як зараз доля - бо зараз ми знайшлись у сліпому куті, а над нами зависли глони безправ'я, а похорони - бо сьогодня рішаємо вирушати ще в дальшу подорож від кордонів рідної української землі. А він, що займавсь безпосередньо справами еміграції вже з давна, знає по гіркому досвіді, що Америка така сторона, що втягує в себе людей і він стверджує, що коли відкриється можливість повороту до Батьківшини, то хіба один відсоток лише вернеться з тих, хто зараз задумує вирушати за океан. І якраз відсотком тим буде відсоток старших людей, що вернуться може і в гірші умови, але на рідну землю... Молодь, як показала практика, залишається в новій батьківшині. Доктор Баран подав з'їздові надзвичайно цікаву з історичного боку інформацію, як з Австро-Угорщини, де українське малоземельне селянство цілковито не мало можливости існування, почалася масова еміграція в Бразилію. Ця еміграція, без жадних умов, без жадного проводу, захисту, дякуючи пропаганді аферистів-агентів набули рис масового переселення і українські малописменні селяне, продаючи за безцінок своє добро, зникали в бразилійських пущах, щоб в більшости поховати там свої кості. Навіть уряд Австро-Венгрії, якому майже байдужа була доля якихось там "русинів", мусив забрати своє слово й іміграцію бразилійську було припинено. Пізніше еміграція українців до Канади мала вже інший характер: направляло її вже українське переселенче товариство й переселенці-українці мали захист і умови, що виробляв свій український інтелігентний тодішній провід.

Українці, що емігрували - пропали для своєї Батьківшини, але вони однак поставили себе так, що відріжнились перед еміграціями інших країн і тим піднесли високо добре ім'я українського народу, української нації в новій батьківшині. З таким, отже, завданням мусить вийти за океан і нова хвиля української еміграції. Вона пропаде для батьківшини, як чинник творчий, але не пропаде, як чинник пропагандовий, и не раз може стати своїй землі в пригоді, як що це буде потрібувати рідна країна.

Візьмімо хоч недавні часи, коли то з повстанням влади Західньої Української Республіки, була піднята акція Національного Українського Фонду. Про діяльність інших народів-емігрантів на користь їхніх країн варто тут згадати життя польскої колонії як ішли поселення раніше? Головним чином найближчого земляцтва (поселення з недалеких сіл, одного повіту і т.д.). На думку прелегента не варто б відділяти українців греко-католиків від православних, а розселюватись разом.

Що до самого переселення, прелегент остерігає перед довіррям до ріжних агентів (практика є найкращим доказом). Найкраще завчасно вислати певних довірених людей-ходаків, щоб на місті об'їздили й вибрали відповідні кліматичним умовам землі, як і увійшли б у зносини з місцевими урядами, що до умов, на яких уряди тієї чи іншої країни мали б наші групи переселенців приймати. Прелегент попереджував з'їзд, що як тільки влада О.Н. дасть напрямок і дозвіл на переселення – по таборах аж закипить від ріжних агентів-вербовщиків. До цього треба бути наперед приготованими й попередити наш селянський загал про небезпеку такого роду вербування, де агент, підкупивши собі безличні елементи, наобіцяє людям неіснуючих можливостей, за які пізніше прийдеться каятися. Найбільше таких агентів буде в Венецуели, де людей шалений брак, а умов для нас у деяких місцевостях немає (страшна спека). Звернув увагу також наш шановний прелегент на недостатнє чомусь заінтересування [illegible] преси переселенчим питанням. Нецікавиться преса – не дивно ж, що й в громадянстві бракує зацікавлення такою важливою проблемою як переселення.

Представник Українськоі Православноі Автокефальноі Церкви Єпископ Мстислав закликав з'їзд звернутись до О.Н. з виявленням бажань скитальців, а також від імени іх звернутись до справедливости всіх християнських народів, щоб була створена організація захисту скитальців. Українська Автокефальна Православна Церква об'єднує на еміграції 68 парафій з 60.000 віруючих. Від імени іх Автокефальним Православним Сінодом було вистосовано меморандум до О.Н. До Женеви також були надіслані відповідні матеріяли. Що до головноі переселенчоі комісіі Владика звернув увагу, що організація ця мусить подбати про збільшення в масах свого авторітету. Що до праці заокеанських організацій наших братів-українців в справі допомоги скитальцям, Владика радив з'їздові звернутись з відповідним проханням, щоб там була більш скоордінована й зцентралізована ця акція, бо забагато там існує ріжних організацій, що провадять в напрямку скитальців своі акціі, а це якраз лише шкодить єдності справи.

Проф. Мартос висловив свою думку, що фахівці, по осібники, які мають афідавіти, як рівно ж сироти під опікою СХС – зможуть переселитись окремо, а також науковці. Головним завданням центральноі переселенчоі комісіі є організація й переселення сільско господарчих громад. Можна передбачати, що всю еміграцію не забере до себе якась одна американська держава, але натомість треба вимагати поселення хоть частинно компактною масою – цілком конечне для справи цільноі опіки.

Щоб найкраще виявити поселенчі моливости, слід вислати групу ходаків, серед якоі мусили б бути лікар, агроном і селянин. Коли б вислати три – чотирі такі групи до ріжних держав – кошти іх переізду як і утримання виносилиб тисячу доларів на особу, а разом до 20.000 доларів. На поміч у данім випадку могли б прийти зі своєю допомогою українські американські організаціі, щоб висилку таких ходаків фінансувати. З огляду на тягар утримання в одній (що до обрядів) оселі двох церков, бажано було б селити окремо українців греко-католиків і українців-православних.

З'їзд не тільки мусить вислати меморандуми до О.Н. і до президента Трумана, а також просити дозволу ці меморандуми оголосити і в нашій і в заокеанській українській пресі.

Пан Долуд уявляє собі переселення так, щоб лівова частина еміграціі лишилась у Европі, а решта-науковці, мистці, фахові ріжного роду сили треба заховати на поселенні, бо в цю мить можливо не все, що ще Провідіння залишило нам, українцям по катаклізмах останніх подій. Ходаків за океан треба надіслати і настало, щоб вони на місті підштовхували справу, що стає [illegible] єдиною по своій вазі для нас.

На місці ж серед українських заокеанських організацій треба спропагувати створення під цей час організації банку хоч би й на кооперативних началах.

Доктор Маручак звертає увагу з'їзду на фальшиве наставлення, яке від довшого часу інсує в українських громадах і спеціально деякими чинниками пропагується, а власне:

а) що втікали ми з краю, щоб рятувати лише своє, особисте на шкоду загальному,

б) рятуємось із тих самих мотивів далі за океан, тому й підносимо акції переселенчу й поселенчу.

Така інформація загалу, що носить загумінково - партійний характер, шкодить справі перекручуванням дійсности.

Деякий відсоток вірить цій "інформації", а тому і негативний підхід до перепису і взагалі переселенчої справи. Преса мусить вияснити правду про еміграцію. Не втеча, щоб рятувати власне життя, а відхід на інші позиції для рятування національних вартостей.

Еміграцію 1920 років ніхто в зраді не винуватив, а скільки позитивної праці принесла вона на шляху знайомлення Заходу з українською проблемою.

Редактор Кривуцький підкреслює, що організація переселення мусить творитися на засадах добровільних. Хто вписується до організації - підпорядковується її зарядженням і вносить податок. Таким чином знайдуться фінанси організації. Треба частіше організувати з'їзди, доповіді на місцях, розповсюджувати переселенчу пресу - це викличе загальне зацікавлення.

Директор Паліїв звертає увагу зборів, що головна переселенча комісія проробила велику працю. Вона признана окупаційною владою; вона в зв'язку з українськими організаціями Америки. З'їзд мусить надати переселенчій раді (з трьох осіб) авторітету. Установити оподаткування загалу. Що до меморандумів - вони мусять бути конкретними) Скитальці не хотять далі їсти даром хліб і сидіти в моральному "карантії".

З'їзд обрав резолюційну комісію в складі: Єпископ Мстислав, інж. Потішко, директор Паліїв, професор Мартос, і п. Качмаревський.

Перед зачитанням резолюцій, що прийняті з'їздом одноголосно п. інж. Потішко звернувся з закликом до охочих прикласти свої руки до розпочатої праці і продовжувати її разом до успішного закінчення. Бажаючих запрошено зголоситись у президії. Рівно ж звернувся з закликом до науковців написати переселенчі праці, які будуть видані переселенчою комісією.

РЕЗОЛЮЦІЇ ПЕРЕСЕЛЕНЧОГО З'ЇЗДУ.

1. Переселенчий З'їзд з обласних комісій, зон, таборів, представників Церкви й громадських організацій, постановляє: - переселення за океан української еміграції тепер є конечне.

2. Переселенчий центр Ц.П.У.Е. переводить переселення через "Головну Переселенчу Раду", що має свій власний статут і свій фонд.

3. Засади переселення: а) масове переселення до окремої країни, б) компактне поселення на землі самообслуговуючими громадами з забезпеченням церковного і культурного національного життя.

4. Повний успіх переселення - тільки при повній централізації переселення.

5. Переселення тільки до країн, де кліматичні умови дозволять акліматизації.

6. Обов'язкове надіслання ходаків для вивчення місцевих умов і конкретних умов переселення.

7. Найтісніша кооперація громад.

8. Здобуття фонду переселенчої організації шляхом оподаткування.

9. Найтісніший контакт проводу переселенчої організації з членами (преса, доповіді, з'їзди).

10. Заборона приватньої ініціативи й вербовки агентами, як небезпечна наслідками справа.

11. Меморандуми – до пана президента Трумана, О.Н., до Головнокомандуючого генерала Мак Нерней, до окупаційних урядів і влад (копія до німецьких федеральних урядів).

12. Організація переселенчого банку за океаном.

13. Організації керуватись поки-що старим статутом до створення президією нового статуту з додатком деяких постанов з'їзду.

14. Подяка З'їзду за гостинність таборовій управі табору Шляйсгайм і з окрема сотнику Вислоцькому за клопіт по улаштуванню.

Переселенчий з'їзд закінчено на пропозицію одного з членів президії – загальною молитвою, яку зачитав Владика Епископ Мстислав.

Які ж враження з переселенчого з'їзду [illegible] у стороннього глядача.

Помимо деяких негативних явищ, в загальному З'їзд пройшов у діловій атмосфері. Що ж до головної переселенчої комісії, за винятком хіба проробленої ґрунтовно статистики, зроблено нею надзвичайно мало й не можна це оправдати тільки браком людей до праці. Заклику до праці ми щось ніде не чули, щоб аж це ставити як провину нашого загалу. Річ не [illegible] в цьому, а в тому, що коли організаційна праця комісії розпочалась у лютому біжучого року, то з'їзд треба було конче зібрати десь по трьох-чотирьох місяцях розпочатої праці. Переселечий з'їзд і тоді б хіба виніс аналогічні резолюції. А до сьогодні вернули б уже й послані ходаки з подорожі за океан і ми б мали потрібні відомости з їхньої подорожі. Чи аж потрібно було 8 місяців, щоб переселенчій головній комісії завагітніти з'їздом? Тільки в москалів добре – тихше ідеш – далі будеш... Отже втрачено аж вісім місяців такого дорогого для нас часу... І коли темпо праці головної переселенчої комісії буде таке і по з'їзді, то хіба до Америки, яку для української еміграції "відкриває" головна переселенча комісія, не дивлячись на найкращі наші бажання, ми так і не доїдемо...

І статистика тут навіть не поможе...

=============
===================
=============

БЕЗТАКТОВНІСТЬ НА "ПЕРЕСЕЛЕНЧОМУ З'ЇЗДІ".

"Переселенчий з'їзд", який відбувся 4–5 жовтня ц.р. у нашому таборі, не пройшов так, як він мусив був би пройти, що зауважила більшість делегатів, присутніх на з'їзді. Декотрі провідні особи дозволили собі на з'їзді, який мав репрезентувати сьогодні на чужині перебуваючу нашу еміграцію, на кілька безтактовних вчинків. Супроти голови нашого табору, який своїми зв'язками, стараннями і заходами за прохарчування делегатів та їх примішення як за дозвіл на даний з'їзд – уможливив цей з'їзд. Що цей з'їзд відбувся – це є заслуга лише голови нашого табору д-ра Рознатовського. Нашого голову табору недопущено навіть до короткого слова привіту делегатів з'їзду, як гостей табору.

На з'їзд явився о. І. Стах, делегат Української Католицької Церкви з Америки, отже рідкий, почесний гість, репрезентуючий кількасоттисячну українську еміграцію в Америці.

Директор УНРРА п. ГАРТ при виході із залу з'їзда, звернувся

до отця Стаха з проханням бути його, директора п.Гарта, заступником на з'їзді.

Отець І.Стах мав у своїй промові не лише висказати привітання від української еміграції в Америці, але і кілька важних поручень для нас, про його співпрацю з американською католицькою місією і можливостях місії в допомозі нам тут.

Після промови директора нашого табору, повинен був голова з'їзду звернутися до отця Стаха з привітом від з'їзду та просити о.Стаха о слово. Так водиться в цілому культурному світі - всюди вітають у цей спосіб навіть далеко менше визначних гостей. Однако ж голова з'їзду, проф.Паливода, того не зробив, чому(?) - не знаємо.

Голова з'їзду дав слово п.Потішкові, урядуючому голові "Центральної Переселенчої Комісії" а п.Потішко знову звернувся до з'їзду з запрошенням не виголошувати привітів, а вислухати його звіт. Голова з'їзду п.Паливода не дав цю пропозицію на голосування - мабуть певний, що більшість делегатів відкине таку яко грубо нетактовну і образливу, що порушує засадничі правила не лише такту але і етикету гостинности. Голосовання не було а просто п.п.Паливода і Потішко поспішно заявили, що ніяких привітів не буде. Хто був присутним в залі з'їзду, той бачив, яке прикре болюче враження справило це не лише на президію, не лише на господарів з'їзду, що дали можність відбуття цього з'їзду, але і на всіх учасників з'їзду за поступок п.п.Паливоди і Потішко. Ініціатором всього цього був п.Потішко. У президії сидів ще Єпископ УПАЦ - Владика Мстислав, який мабуть також мав би промовляти, як рівно ж і делегат отця Вояковського, греко-католіцького апостольского адміністратора - бо ім у цей нетактовний спосіб недано слова.

Однако ж в особі отця І.Стаха ображено не лише його, але і тих, від чийого імени приїхав о.Стах до нас. Отець Стах являється тут делегатом не лише українців греко-католиків, яких в Америці є кілька-сот тисяч, що найменше у два рази більше як нас українців в Німеччині, але отець Стах є членом американської Католицької Ради, яка тут репрезентує зорганізованих 30 мілионів католиків Північної Америки.

Коли так нетактовно і образливо заховуються наші голови супроти репрезентів обох українських Церков та американського делегата і голови нашого табору - то за кого можуть чужинці, а також і наші брати за океаном нас уважати? Нетакт доповнено і образу завдано високим церковним репрезантантам на публічних зборах у присутності до 150 делегатів і господарів з'їзду.

Ті, що в цьому нетакті винні, мусять принести публічну сатісфакцію для отця Стаха - делегата від українців-католиків Америки, для делегата У.П.А.Ц. Єпископа Мстислава і для делегата Апостольської Адміністратури Греко-Католицької Церкви, а також і для господаря з'їзду - голови нашого табору.

Звертаємося до нашого центрального представництва зі скаргою і жаданням публічної сатисфакції.

Отець І.Стах залишив з'їзд на початку його, але однако ж розуміючи, що наші таборові чинники не причинилися до вини, і після з'їзду в неділю 6-го жовтня знову відвідав наш табір та дав нагоду запевнити його, що наш табір не солідарізується з вчинками пана Потішко та пана Паливоди.

Решта належить вже до Ц.П.У.Е. Ми Чекаємо.

=============
=======

==========
=================
=========

ПЕРЕСЕЛЕНЧІ МОЖЛИВОСТІ.

Щотижневий огляд.

За останній тиждень надійшли до декотрих наших людей чергові листи з візами на в'їзд до Парагваю та звідомлення, що аргентинська влада переселенцям віз ще не дає. Очевидячки уряд Аргентини чекає на засідання О.Н. в Нью-Йорку, що розпочнуться з днем 24 жовтня, де наступить остаточне вирішення нашої долі і евентуальний розподіл всіх біженців на квоти для поодиноких держав.

Відомо, що південно-американська держава Перу зголосила побажання приняти більшу кількість переселенців із Європи. Уряд Перу заявив, що погоджується з тим, щоби переселенці поселялися групами - оселями, стали власниками господарств і ріллі та мали у себе своїх священників і свої школи зі своїми учителями.

Про Південну Африку поспіла вістка, що генерал Смутс, премьєр-міністр Південно-Африканського Союзу, заявив, що його країна відкриє ще раз двері для переселенців. Бажаємо, сказав він, такого напливу европейців, що могли б відродити наш край. Небоімося переселенців, зуміємо їх забезпечити. Потрібуємо передовсім кваліфікованих робітників для нашого промислу і ремісників, які заложили б хоч би найменші майстерні. Південна Африка прийме кожну кількість всякого роду інженерів, техніків, архітекторів. В европейських краях будуть відкриті окремі бюра, що будуть давати інформації в справі переселення до Південної Африки.

o±o±o±o±o±o±o±o±o

ПРИГОТОВЛЯЮТ ПЕРЕСЕЛЕННЯ СКИТАЛЬЦІВ

Старанням Об'єднаних Держав утворилась Міжнародня Організація для Скитальців (Інтернешонал Рефюджі Організейшен), завданням якої є перевести репатріяцію скитальців.

За скитальців (рефюджіс, втікачів) уважають:

1. Осіб, що опинилися поза межами своєї батьківщини, або країни свого постійного побуту через націстські й фашистські режими держав, що воювали проти Об'єднаних Держав;

2. осіб, що знайшлися заграницею як жертви переслідування з расових, релігійних, національних і політичних причин (як що їхні політичні переконання не суперечать принципам Об'єднаних Держав);

3. Осіб, яких уважали за втікачів ще перед Другою Світовою Війною;

4. Осіб жидівського роду;

5. сиріт, які знайшлися на чужині без опіки, і які з важних причин не можуть бути повернені до країни їхніх батьків;

6. осіб "зделпясованих" (насильно вивезених під час війни на роботи до чужої країни), які тепер не можуть або не хочуть повертатися до своєї батьківщини або країни своєї повоєнної державної приналежности з таких політичних причин які не йдуть у розріз із засадами, висловленими в Чартері Об'єднаних Держав, або які тепер визнає нова міжнародня організація.

Допомоги з Організації для Скитальців не отримають:

1. воєнні злочинці й зрадники;

2. звичайні кримінальники;

3. особи німецького етнічного (мовного) походження, котрих перенесено, або можна перенести до Німеччини, а котрі були евакуйовані з Німеччини вчасі війни, або втікли, шоб не попасти в руки Алиянтів;

4.Особи,які дістають допомогу зі свого рідного краю,хіба, що їх рідний край самий дістає допомогу з міжнародніх фондів;

5.Особи,які від часу Другої Світової Війни брали участь в будь якій терористичній організації,або в якійсь організації,яка мала метою скинути насильно уряд рідного краю,коли той же уряд є членом Об'єднаних держав.

Ця "Інтернеціонал Рефюджі Організейшен" для скитальців (I.P.O.) прийшла до висновку,що в 1947 році біля 175 тисяч воєнних збігців і скитальців виемігрують з Німеччини й Австрії в інші краї. Кошти переселення для 50 тисяч з тих скитальців буде мусіти заплатити ІРО. Біля 25 тисяч скитальців осядуть в Західньо-Європейських країнах, а кошти їх переселення бодай частинно покриють ті краї,що їх приймуть (Франція,Бельгія,Голландія і Англія).Кошти переселення біля 100 тисяч жидів будуть заплачені воєнним відшкодованням стягненим з Німеччини за націстичні конфіскати жидівських маєтків.

На кошт переселення біля 100 тисяч скитальців у 1947 році призначено в бюджеті тієї організації суму 60 мільонів долярів,а цілий бюджет мав би винести 258.754.000 доларів.

ІРО сподівається,що в наступних 18-ти місяцях переселювання скитальців буде начисляти приблизно по 25.000 осіб місячно,як що знайдеться відповідне число пароплавів для цього діла.

Майже всі полудньово-американські країни хочуть прийняти нових іммігрантів.Аргентина,як це заявив амбасадор у Лондоні,має місце на 5 мільонів людей.

Бразилія прийняла б за цей час 100 тисяч осіб.Венесуела, Ель-Салвадор,Перу й інші республіки приймуть тисячі нових емігрантів але всі вони чекають щоб хтось тих людей перевіз і заплатив кошти.Теперішній голова УНРРА Ля Гвардія заявив,що дешевше буде чим скорше заплатити кошт переселення,як держати сотні тисяч людей в таборах.Стож можна надіятись,що Об'єднані нації заощадять потрібну суму грошей на перевезення скитальців до вищезгаданих країн,в яких вони дістануть нагоду почати нове життя.

=====ооооооооооо=====

Поміч з Фонду Допомоги Українців Канади.

Заряд Фонду Допомоги Українців Канади вислав недавно тому для підживлювання дітей і більш нужденних українських скитальців у Німеччині пакунків з харчами через Канадійський Червоний Хрест на суму 20.000 долярів; до Австрії на 5.000 долярів,до Італії на 2.000 долярів.Також передано до Канадійського Фонду Рятування Дітей для дітей українських скитальців 5000 долярів,а через Канадійський Червоний Хрест вислано попередньо 1,100 долярів на допомогу українським скитальцям у Австрії.Комітет Українців Канади виєднав у канадійської влади дозвіл на переселення певного числа скитальців українців з Європи до Канади,та вже веде широку кампанію в цій справі, приготовляючи місця для скитальців,збираючи інформації про те,хто й скільки прийме їх на працю,хто випише афідавіти,хто прийме сиріт і ін.

Вся ця праця повинна бути негайно виконана.В кожній місцевості,де тільки живуть українці,відбудуться віча публічно для загального освідомлення громадянства про ту важну українську допомогову працю.Від сповнення свого обов'язку для довершення цієї справи ніхто з українців напевно невідхилиться.Нехай же ця шляхетна праця увінчається бажаним успіхом що буде доказом християнства а також і канадійської демократії.

о о о ооо о о о

КАНАДА ПОРУЧАЄ СТРОГИЙ ПІДБІР ІМІГРАНТІВ

ОТТАВА.- Минулої середи сенатська іміграційна комісія зложила свій звіт у сенаті. Зложив його ліберальний сенатор Джеймс Мордок із Онтаріо, голова тієї комісії.

Продовж кільканадцятьох тижнів комісія переслухала багато свідків і знавців імігрантської справи й докладно простудіювала цілу проблему. На підставі свого розгляду комісія пропонує допускати в Канаду імігрантів, як тільки будуть до розпорядимості кораблі. Одначе комісія заявила рішуче проти допускання на поселення в Канаду будь кого. На її думку в Канаду можна допускати тільки таких імігрантів, які були б набутком, а не втратою для Канади. Уряд повинен поробити такі заходи:

1. Вислати в Європу своїх іміграційних та інспекційних службовців і створити там свої бюро, які входили б у безпосередній звязок із бажаючими поселитись у Канаді та вибірати споміж них найбільш пожаданих для Канади.

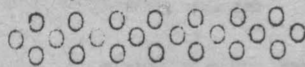
2. Почати в Європі розгляд, де саме проспективні імігранти находяться та які є обставини й проблеми іхнього спровадження в Канаду.

3. Розглянути в Канаді хліборобські та промислові ресурси для будучих імігрантів і докладно прослідити всі обставини й проблеми, які стрінули б їх у Канаді.

Першенство до переїзду кораблями в Канаду повинні мати свояки й друзі канадійських громадян, які ручать за них, кажеться в звіті комісії.

По при це сенатська комісія поручає брати в данóму часі тільки таке число імігрантів, на яке потрібує канадійське хліборобство і промисел.

Як відомо, недавно міністр ресурсів Глен заявив у Парламенті, що в Канаду можуть бути допущені найближчі свояки канадійців (батьки, матері, діти і т.п.). Одначе й досі немає іміграції з Європи до Канади, тому, що ще немає кораблів для перевозу імігрантів. В часі війни Канада позамикала свої іміграційні бюра в Європі й досі їх не відчинила.

УКРАЇНЦІ КОРИСНІ

Як відомо, сенатський комітет для справ іміграції та праці, зложив звіт із свойого розляду іміграційної справи та предложив свої рекомендації в тій справі.

Комітет прийшов до висновку, що нова іміграція в Канаду повинна бути допущена як найскорше та в більшому числі.

У звіті читаємо:

"Допусканих імігрантів треба старанно підбірати. Канада не повинна приймати будького хто тільки зголоситься. Урядові агенції повинні старанно розшукувати таких, що своїм характером і промисловим або хліборобським хистом піднесли б вартість наших людських засобів, як нації, та збільшили б нашу продуктивну силу..."

Сподобрюючи недавню постанову міністерства іміграції про допущення в Канаду найближчих свояків канадійських громадян, комітет заявив:

"Комітет не бачить, на якій підставі виключається жонатих синів і замужних дочок, братів і сестер, кузинів і кузинок - осиротілих і неосиротілих, і без огляду на те, чи вони нижче чи повише 16-го року життя... Передусім треба брати в рахубу, чи прос-

пективні імігранти є здорові, охочі до праці й здібні до участи в канадійському житті..."

Підкреслюючи, що в Канаду повинні бути допускані імігранти без огляду на іхню релігію та расу, комітет згадує і про українців. У вступі звіту "Українці керисні" (312 стор.) читаемо:

"Здається, що при найменше таке саме число (200.000 людей, як і поляків) біженців і скитальців українського походження находиться в таборах у Німеччині, або розкидано по Європі. Мільйони чоловіків і жінок забрали були німці з окупованих теренів та вживали іх до каторжних робіт. Батківщину тих людей сплюндровано й виглядає, що багато з них були б дуже раді як би ім дано нагоду почати нове життя в Канаді. Наскільки вони надаються на поселення, можна розвідати лише докладним розглядом там, де вони тепер є, а не жадними іншими способами. Наші агенти вже повинні бути в Європі й виконувати свою роботу, бо як вони (українські скитальці) є такі, як українські поселенці, що прибули в Канаду в роках перед минулою війною, то вони посідають такі прикмети інтелігенції та підприємчивості, що можуть багато причинитись до розвитку Канади."

Торкаючись виключно скитальців, комітет заявляє:

"Канадійці, це християнський нарід, дуже людяні та завжди готові виконати свої моральні зобов'язання. Канада, зогляду на свій величезний простір і великі ресурси напевно має зобов'язання супроти нещасливців (скитальців) серед понищених війною народів Європи. Не було б справедливо, як би ми зовсім замкнули б двері перед жертвами світового зриву, а перед усім перед дітворою."

З повишого бачимо, що комітет поставився прихильно до допущення в Канаду нових емігрантів з Європи, зокрема скитальців. Значить є надія, що Канада також причиниться до успішного полагоднання нечої проблеми скитальців. Немає сумніву, що урядові агенти, які розслідуватимуть на місті в Європі проспективних імігрантів до Канади серед скитальців, визнають українських скитальців одними з найбільш відповідних на будучих канадійців. Бо знаємо з кореспонденції, що з поміж українців остались на скитанні найкращі та найздібніші люди, які, ставши канадійцями направду піднеслиб вартість і престіж канадійської нації та збагатили б іі продуктивну силу.

("Шлях" Канада Ч.55.)

= = = = = = = = =

ПЕРЕСЕЛЕНЧИЙ КОМІТЕТ ПРИ М.Ц.З. РИМСЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ В НІМЕЧЧИНІ.

Переселенчий Комітет у своій біжучий праці становив за основне завдання питання устійнення зв'язку з Святим престолом. На наше звернення ми дістали відповідь від керівника Східнього Міністерства при Ватикані. У своій відповіді Апостольський Престол повідомляє, що він поважно занятий переселенчим питанням. При Ватикані існує спеціальна секція, що займається виключно справами переселення.

Під цю пору Святий Престол і уряд Парагваю договорились про можливість переселення. Крім того ведуться переговори з іншими державами Південноі Америки. В теперішньому часі вишукуються можливости безкоштовного перевозу переселенців. Для платного переізду затруднень не зустрічається.

Переселенчий комітет дістав можливість практично використати працю, зроблену секцією для Переселенчих Справ при Ватикані і на основі одержаних від Ватикану вказівок і анкет веде реєстрацію бажаючих переселитися з Європи. Ця реєстрація є необхідною умовою для одержання віз.

Поміч дається емігрантам - біженцям без ріжниць віроісповідних і національних.

Переселення до Парагваю відбувається на слідуючих умовах: Парагвайский уряд забезпечує в основному на одного переселенця приділ 10 га землі, дім, 2 корови, 2 свині, кури і користання с-х знаряддям на кооперативних основах.

У той час, коли населення Парагваю територіально дорівнює Франції доходить до 40 мільонів, а Італії до 45 мільонів, населення Парагваю числить всього рівно 1.200.000 чоловік. Із них один мільон місцевого населення, а білих всього 200.000.

Переселенчий Комітет має постійний зв'язок із "Секцією для переселенчих справ" у Ватикані і без перерви працює для розширення і роз'яснення всіх питань, що виникають в справах переселення. Відповіді на питання будуть даватися в пресі ("Колокол"), через своїх повноважених на місцях і особисто кожному зацікавленому переселенням в канцелярії комітету при М.Ц.У.

Переселенчий Комітет при М.Ц.Ч.

==========
=======================
= = =

"ПАПСЬКА ПОМІЧ"

Вище поміщений текст об'яви канцелярії Єпископа Ніколая, який передано в дослівному перекладі, редакція дістала випадково.

Наразі Папська поміч обіймає частину російської православної церкви, яка під проводом Єпископа Ніколая визнала зверхність Римського Папи, як західного патріарха.

Папська поміч для католиків має бути в короткому часі рівно~~ж~~ розпочата.

оооооооооооо

З ПОЇЗДКИ ДЕЛЕГАТА З.У.А.Д.К. ДО ЄВРОПИ.

Делегат Злученого Українсько-Американського Допомогового комітету, голова його доктор Володимир ГАЛАН, в Женеві.

Дня 18-го липня прибув з Риму голова ЗУАД Комітету, д-р В. Галан, на радість тутешніх нечисленних українців, що нетерпеливо чекали на нього. По короткій нараді з членами Українського Допомогового комітету у Швайцарії пан голова відбув негайно першу конференцію з дотичним референтом Міжнародного Комітету Червоного Хреста, який поставився дуже прихильно до допомогової акції на користь українських втікачів і прирік вислати негайно все, що було для них закуплено в Женеві коштом ЗУАД Комітету до Австрії. В дальших конференціях було устійнено головні напрямки майбутньої співчинности цього Комітету з М.К.Ч.Х. в справі дальшої допомоги нашим втікачам. Одночасно було переведено фінансові операції, потрібні для уруховлення допомоги.

Дуже приязні відносини устійнив д-р В. Галан з Головою Швайцарського комітету для допомоги українцям, полковником резерви, колишнім членом державної Ради і керманичем ріжних женевських організацій, Шарлем Бріке, батьком редактора Нера Бріке, який свого часу боронив мужньо українську визвольну справу в "Журналь де Женев".

Членами цього Женевського Комітету під проводом полковника Бріке є: Огіст Бувіє,заступник директора Женевської Університетської бібліотеки пана Даніеля Бріде,адвокат,Едмонд Фатіб,архитект,пастор Гроклььд,голова Федерації протестанських церков,пан Ж.Гюйо,пан Пьєр Ля Кур,адвокат,високопреосвященний Петіт,генеральний Вікарій і панна Геді Рінгер.Вікарій Петіт,заступник Нунція в Женеві прийняв доктора В.Галана тим прихильніше,що цей кілька днів раніше був прийнятий на приватній авдієнції Найсвятішим Отцем в Римі і одержав від нього благословення.

Відбув також доктор Галан наради з керманичами тутешньої Екуменічної Ради Церков,пастирем Анріо і пастором д-ром Фройденбергом. Наради ці мають тим більше значіння,що ця поважна організація ставиться дуже прихильно до справи опіки над українськими втікачами,а зокрема братиме участь в переведенню і українських втікачів до нових країв та їх примішення там.

Делегат ЗУАДКомітету був присутнім також на зборах допомогової організації скликаних паном Е.Бачинським для вшанування високодостойного гостя.Знайшов він також, не зважаючи на надмір праці,кілька годин дня 23-го липня,щоб виїхати на запрошення Української Академічної Громади "СОКІЛ" до Берну відвідати студентів,якими він так пильно заопікувується.

Прихильність,з якою зустрічається всюди намагання делегата ЗУАДКомітету набути оборону і допомогу нещасливим українським втікачам в Європі,може сильно збільшити їх надію на урятування.Але найбільшу вдячність повинні ми мати для Злучених Держав Північної Америки,в межах яких удалось утворити найповажніший осередок допомоги українцям і авторітетом яких користується й делегат ЗУАДКомітету,д-р В.Галан,знаходячи доступ всюди там,де шлях відкритий лише для умандатованого громадянина ЗДПА.

Пресовий Референт УДК
У ШВАЙЦАРІЇ.

ппппппппппппппппппппп

ПАШПОРТИ ДЛЯ БІЖЕНЦІВ.

"Ді Ноє Цайтунг"подає за повідомленням "Райтер", з Лондону, що 15-го жовтня закінчилася конференція комітету біженців ухвалою,що через 3 місяці будуть всім біженцям видані пашпорти для подорожування.

На цій конференції були представники 16 держав,совіти свого представника не прислали.Польский та Чехословацький представники були, але договору цього не підписали.

Як зазначено,ці нові пашпорти будуть видавані головно біженцям із Польщі,Австрії,Німеччини,Еспанії і т.д.,котрі в останніх роках залишили свої держави івони тепер будуть мати можливість подорожування до держав,які цей договір підписали.

З інших джерел відомо,що ці пашпорти буде виставляти "Міжнародній комітет",да де котрі інші держави,які не були заступлені на конференції,заявили про своє рішення цю ухвалу,відносно пашпортів додатково підписати.Де котрі держави визнають ці пашпорти,але при постійному побуті в цій державі будуть видані ще інші документи,- це у Франції,З'єднаних Державах Америки, Канаді і т.д.

=====
== = ==
=====

======
======
======

ІНФОРМАЦІЯ ПРО МАРОККО.

В зв'язку з новим планом індустріалізації французької колонії Марокко, французський уряд зацікавлений в спровадженні туди більшої кількости кваліфікованих фахівців і робітників.

З ріжного роду причин французський уряд не може офіційно відкрити вербування на цю працю серед еміграції, що в цей час знаходиться в Німеччині. Але з охотою піде на зустріч при підписанні контрактів поміж ріжними фірмами й приватніми особами із ДП, що бажають працювати в тих фірмах, чи то в видачі віз, чи то в допомозі переіхати до Марокко.

З фінансового боку на себе зобов'язань французький уряд не бере. Оплата віз як і кошт подорожі будуть покриті Міжурядовим Комітетом. Потрібні: інженери, техніки ріжного роду, хеміки і лікарі в невеликій кількости. З робітників - механіки (автомеханіки) шофери, трактористи (особливо на дізельмоторах) робітники на підйомних кранах і машинах, робітники по прокладці рурів, слюсарі, шахтарі, токарі, столярі й плотники, муляри та будівельні робітники, електропровідники, радіотехніки.

Місячний заробіток першої категорії від 9 до 13 тисяч франків.

Платня робітникам є слідуючою:

Десятники й самостійні робітники високої кваліфікації..........................	39,60	фр. година
Самостійні робітники середньої кваліфік.	36,00	-"-
Звичайні робітники - спеціалісти напр. що можуть самостійно класти стіни товшиною 0,5 метра..........................	32,30	-"-
Другорядні каміньшики і помішники.......	28,70	-"-
Робітники-чорноороби..........................	25,00	-"-

Робітники, що мають ще 6 помічників, отримують додаток від 0,50 франка до 1,50 фр. на годину; що мають 10 помішників - від 2,50 до 3,50 фр. на годину.

Робітний день - 8 годин. Час по закінченні робочого дня оплачується в 45%, в свята - 50%.

Відрахування податку і страхування становлять від 1% до 5% заробітку.

В провінції потрібні завідуючі маєтками, або фермами, а також фахівці садівники, пасічники, огородники, виноградарі і т.п.

Оплата завідуючих 50% доходу, або продукти, або частина господарства.

Лікарі можуть розраховувати на добрий заробіток в додатку й приватню практику.

Мінімум на прожиття родини в 4 особи дорівнює 7-9 тисяч франц. франків місячно при економнім веденню домашнього господарства.

Ціни на ринку слідуючі:

М'ясо 1 кгр. коштує	від 100 до 110 фр.
Хліб 1 кгр. -"-	8 франків.
Яйця 12 штук -"-	від 80 до 90 фр.

Відправлятимуть групами по 300 осіб (включно з родинами)
Додаткові інформації напевно будуть подані пізніше.

ЖЖЖЖЖЖЖЖЖЖЖЖЖ

====== ======

ППППППППП Ж ППППППППП

====== ======

ППППППППППППП

ПІВДЕННА АФРИКА:

Штутгарт 17.10.46. Згідно рішенню уряду Південно-Африканського Союзу, створені два комітети для переселення. Представники тих комітетів в найближчому часі відвідають Південну та Середню Европу, щоб вияснити можливости переселення до Південної Африки багатьох тисяч втікачів. Прем'єр міністр генерал Сматс заявив, що уряд готовий прийняти до Південної Африки декілька тисяч білих дітей сиріт.

Вищезазначена Радіовістка не є першою про можливість майбутньої еміграції до Південної Африки. Подробиць і змісту закону ще не маємо, однакож відомо, що йде тут мова головно про всяких фахівців, як інженерів, техників, спеціалістів робітників і ремісників, а зокрема про інженерів і техників для будови шляхів, телеграфних і телефонних ліній, ляборaторних техників і хеміків та спеціялістів як машиномеханіків та електромехаників і інших, що нестає для промислу, який в часі останньої війни дуже скоро розвинувся. Влада енергічно підтримує дальніший ріст промислу.

Є потрібні і ремісники, але фахові, висококваліфіковані.

Про рільників немає що докладних повідомлень.

пппппппппппппппппппппп

ВАЖНЕ ДЛЯ БАЖАЮЧИХ ПЕРЕСЕЛЯТИСЯ.

Віце-директор Д-р Кульман, урядуючий голова "Міжурядового Комітету Допомоги скитальцям" в часі його побуту у нашому таборі оглядав наші таборові школи і курси.

З окрема дуже його зацікавила наша технічна школа, директором якої є проф. Підріцький. В школі організовані всякого роду виробничі курси, а зокрема курс гарбарський під керуванням інж. Євтухіва.

Цей курс виробництва шкір для всяких цілей дає практичне знання, дуже відповідне й попитне зокрема в Південно-Американських державах, які хоч посідають багатомілійонові отари рогатої худоби, але не використовують як слід продукти годівлі. Уряди Південно-Американських держав стараються підтримати розріст і розвій свого промислу, а зокрема промисел виробництва продуктів сільськогосподарчих як і годівлі худоби.

Біженці, які не мають фахів практичного примінення в Південній Америці, як юристи, учителі і т.п. повинні у власному зацікавленні вивчати практичні фахи, щоби ці дали екзистенцію для них і їхніх родин.

Це наставлення дуже підкреслено д-ром Кульманом і зокрема нашій інтелігенції треба добре приготуватися до дальшого життя поки є ще вільний час.

==============

СПРАВА ЕМІГРАЦІЇ ДО З'ЄДНАНИХ ДЕРЖАВ ПІВНІЧН. АМЕРИКИ.

Американський консулят повідомив, що є дуже малі вигляди на виїзд до Америки аж до липня 1947 року. Причиною тому є дуже велике число осіб маючих афідавіти. Примірoм – квота для поляків на рік є 2900 осіб, а вже є зареґістровано 11200 тоб то в 4 рази більше.

Консулят повідомляє про це всіх біженців і взиває щоби свою будуччину плянували на більше реальних підставах а не на замірах еміґрувати до З'єднаних Держав Північної Америки.

ооооооооооооооо

РІШАЄТЬСЯ НАША ДОЛЯ.

ПРОМОВА ПРЕЗИДЕНТА ТРУМАНА.

На теперішній конференції О.Н.в Нью-Йорку має остаточно вирішитися питання про нашу долю.Президент Труман,вітаючи з'їзд,у своїй промові відносно нас,сказав,що він бажає приспішення заснування міжнародньго комітету для біженців.Між іншим він сказав слідуюче:

"Важно,щоб так скоро,як тільки це можливо,покликати до життя організацію,яка перейняла б від УНРРА завдання або репатріації,або переселення біженців і ДП осіб,перебуваючих в Європі. На близькому сході стоімо перед подібними завданнями великого розміру".

Дальше президент Труман заявив,що З'єднані Держави Америки велику вагу надають у цій справі з огляду на мир у світі і гуманність. Він,президент,поставить конгресові вимогу,щоб уряд З'єднаних Держав Америки дістав уповноваження спільно з іншими державами зробити все, щоб тим біженцям,які не бажають повертатися до своїх держав,була дана можливість знайти нову батьківщину.

Добре поінформований часопис "Ді ное Цайтунг"подає слідуючі інформації в своєму числі з 25.10.46.:

Проблемою неповертаючих,біженців і ДП,до своїх держав зайнявся найперше "Комітет для соціальних гуманітарних і інших справ"при Господарчій Раді О.Н. і ще на початку 1946 року,на засіданні О.Н. запало рішення заснувати окремий орган для біженців і ДП.Засновано з черги окремий при О.Н. "Комітет для справ біженців і ДП",який в квітні розпочав свою працю в Лондоні.До цього комітету належали слідуючі держави: З'єднані Держави Америки,Англія,СССР,Франція,Югославія,Бельгія,Голландія,Україна,Польща,Біларусь,Канада,Бразилія,Китай,Колюмбія, Нова Зеландія,Перу,Домініка,Лібанон і Австралія.Була засадничо визнана засада що ті біженці ДП,які є поважних причин не бажають повертатися,не повинні бути змушувані до повороту і будуть віддані під охорону, для тої цілі заснованої "Міжнародньої організації біженців".

Окремий комітет рішив утворити окремий уряд поза О.Н.для опрацювання питань,звязаних з біженцями,а то в порозумінню з Господарчою і Соціальною Радою при О.Н.,- але ще як доповнення самого О.Н.Завданням цієї міжнародньої організації біженців повинно бути поселення цих біженців і ДП,котрі не можуть повертати до своїх держав.В свій час Генеральний Директор УНРРА подавав число біженців і ДП в Європі на 1.600.000 з них в таборах УНРРА на 837.000 осіб;з котрих рівно 600.тисяч не бажає повертатися.Він предложив,щоб неповертаючі були відносно по можливости розподілені на слідуючі держави: З'єднані Держави Півн. Америки,Канада,Мексика,Аргентина,Бразилія Чілі,Колюмбія,Венецуела,Перу, Нова Зеландія і Австралія.

На третім засіданні в жовтні в Нью-Йорку прийняла Господарча і Соціальна Рада ОН більшістю голосів план заснування "Міжнародньої Біженської організації" і на осередок цієї організації запропоновано Париж.Цей план вимагає ще згоди повного засідання ОН.Совітський делегат вже тепер заявив,що совіти не будуть брати участи в цій новій організації і,що совіти та Югославія будуть голосувати проти заснування цієї організації.Щоб забезпечити прийняття цього біженського плану,було початково запропоновано бюджет в сумі 258 міліонів доларів.Кошти повинні були сплатити всі члени міжнародньої біженської організації (ІРО)

Безперечно на теперішньому повному засіданню ОН в Нью-Йорку будуть стояти два різних погляди - західніх держав і совітів та їх прихильників.Перші притримуються принципу "Свободи людини",другі-за поворот біженців,тому,що за їх твердженням,всі не повертаючі обвинувачуються як воєнні злочинці і мусять бути видані своїм державам.

ДРІБНІ ВІСТКИ.

Губернатор Нью-Йорку заявив, що він стоїть на становищі, що уряд ЗДА повинен переглянути іміграційний закон у сенсі допущення до ЗДА з Європи більшого числа біженців, а також і жидів.

==========

Американський Часопис "Старс енд Страйпс" повідомляє, що певне число ДП дістане дозвіл на в'їзд до Англії. Цей дозвіл дістане невелике число кваліфікованих спеціялістів.

==========

Президент Труман заявив в серпні ц.р., що він поставить в Конгресі на розгляд справу збільшення іміграційної квоти до ЗДА. В колах Конгресу говориться, що це збільшення має бути десь між 120 - 150 тисячами.

==========

Французькі консуляти інформують, що візи на в'їзд до Франції можуть дістати слідуючі категорії чужинців: в першу чергу робітники сільского господарства і робітники копалень, а також в меншому числі інженери і техніки. Інші особи ріжних фахів, а також робітники розумової праці не можуть сподіватися на одержання віз.

До прохання на візу треба додати довідку від фабрики чи фірми як доказ про те, що вона запотребовує до роботи. Це правило зобов'язує всіх працездатних членів родини, бажаючої виїхати до Франції.

Покликання на рідню у Франції не є підставою для отримання візи.

==========

Швайцарський часопис "Де Лозанн" повідомляє, що від 1-го жовтня виходить у Франції в життя новий статут, який регулює побут чужинців у Франції. Згідно з цим статутом, будуть видаватися урядові виказки "карт д'ідентіте" дійсні на 10 років.

Новий Статут унеможливлює примусове вислання чужинців із Франції без достаточних причин, як це було дотепер. На підставі нового статуту можуть бути примусово вислані лише ті, із постійно в Франції мешкаючих чужинців, котрі будуть засуджені на примусове вислання окремим трибуналом.

==========

Винипег. - Екзекутива Комітоту Українців Канади зарядила масові віча від дня 1-го до 15-го серпня по всіх місцевостях Канади, Краю, де живуть Українці. Ці віча ще й досі відбуваються. На них схвалюється резолюції до уряду в справі охорони та допущення українських скитальців на поселення в Канаду.

З КАНАДІЙСЬКИХ ГАЗЕТ

РЕПАТРІЯЦІЯ ЧИ РОЗСЕЛЕННЯ.

Вже кілька днів економічна і соціяльна Рада Об'єднаних Держав старається виготовити план розв'язки скитальчої проблеми, що має бути предложений на загальне засідання організації Об'єднаних Держав, яке почнеться 23-го жовтня. Одначе досі нічого конкретного в цій справі не рішено. Дискусія крутиться довкола питання: репатріювати оставший міліон скитальців до їхніх батьківщин чи розселити їх поза межами Європи? А далі виринає питання, чи належить репатріювати скитальців без огляду на їхне бажання.

ТРУДНА ФІНАНСОВА ПРОБЛЕМА.

Найбільшою трудністю в цілій проблемі уважають делегати справу фінансування репатріації чи розселення скитальців. Менші держави, особливо з Латинської Америки, не є проти того, шоб на місце УНРРА прийшла запропонована міжнародня організація для справ скитальців. Вони також не є проти запропонованого бюджету в сумі 260 міліонів долярів на видатки такої організації впродовж 1947 року. Одначе вони підкреслюють, шо самі вони надто бідні, шоб могли чим будь причинитися до того бюджету. Мовляв, хай зложать цей бюджет великі, багатші держави.

ЗВАЛЮЮТЬ НА БРИТАНІЮ І ЗДА.

Менші держави уважають, шо фінансування будь якого плану у зв'язку з скитальцями належить до Британії та Злучених держав Америки, тому, шо найбільше скитальців є в британській та американській зонах Німеччини і Австрії. Одначе ЗДА і Британія вважають такий погляд неправильним. Вони форсують думку як найскоршого створення міжнародньої організації для справ скитальців, якої акцію мав би фінансувати кожний член організації Об'єднаних Націй по своїй спромозі.

КАНАДА ПРОТИ ПРИМУСОВОЇ РЕПАТРІЯЦІЇ.

Канадійський делегат на засіданні економічної і соціальної ради Об'єднаних Держав, міністр стану Поль Мартин, заявив під час обговорювання проблеми скитальців, шо канадійський уряд обстоює такі принципи:

1. Проблема скитальців є міжнародньою відповідальністю.
2. Репатріяція скитальців повинна бути переведена як найповніше.
3. Жадного дійсного скитальця не можна репатріювати домів проти його волі.
4. Не давати помочи жадним воєнним злочинцям, квіслінгам та зрадникам.

МОСКВА ЗА ПРИМУСОМ.

Заява міністра Мартина була відповіддю на пропозицію совітського делегата Миколи Феонова. Феонов пропонував, шоб усіх скитальців вислати назад до країн з яких вони походять, замість застановлятися над розселенням їх по за межами Европи. Мартин між іншим заявив в звязку з совітською пропозицією:

"Запевняю свого колегу з совітів, шо ми вповні погоджуємося, шоб як найбільше людей у скитальчих таборах заохотити до повороту в свої батьківщини. Одначе жадного дійсного скитальця не вільно змушувати до такого повороту".

При цьому Мартин згадав, шо в часі війни Канада дала притулок 3500 скитальцям, а тепер вони дістали право стати канадійськими громадянами. Також допущено у Канаду 4000 вет. польської армії.

НЕ ДАЛИ КОНКРЕТНОЇ ВІДПОВІДІ.

Окремий відділ для скитальців при ОН звертався вже до 41 держави з пропозицією, шоб вони прийняли на постійне поселення скитальців.

Відповідь отримано тільки від 23 держав, але жадна з них не виявила беззастереженого бажання прийняти скитальців і, за виїмком Бразилії, яка погодилась приняти біля 200.000 скитальців, СССР Україна і Югославія відмовляються теж фінансувати цю справу, бо як заявив совітський представник "Як можна платити на поселення тих, хто заангажовані, або можуть бути заангажовані проти СССР".

ОСТАННІ НОВИНИ:

ВИТЯГ З ЛИСТА ПАНА БІЛОПОЛЬСКОГО
ВІД ІМЕНИ УДК при АРГЕНТИНСЬКОМУ
ЧЕРВОНОМУ ХРЕСТІ.

Наша таборова переселенча комісія цими днями отримала від Українського Допомогового Комітету при Аргентинському Червоному Хресті за підписом п.Білопольского - листа датованого 20 вересня б.р.. В цьому листі даються останні повідомлення про справи переселення до країн Латинської Америки - Аргентини та Парагваю з урядами яких УДК Аргентини безпосередньо має зносини та навіть умови в справах переселення до цих країн маси біженців з Європи.Нижче подаємо частину змісту з цього листа:

"Український Допомоговий Комітет в Аргентині переводить старання в Аргентинській дирекції Еміграції про впущення до Аргентини 100.000 українських скитальців.

Справа знаходиться на добрій дорозі,і є надія,що вдасться видобути цей дозвіл,бо Аргентинський уряд виявляє зацікавленість до збільшення кількости населення.

Такі самі заходи перед Парагвайським урядом вже дали успішні результати і для цього Комітету одкрита декретом Президента ~~квота~~ Ч.13.979 з дня 6.6.1946 р.іміграційна квота в 100.000 душ.

Візи до Парагваю видаються групами по кількадесять душ.

Технично найбільше пожадані списки від 40 до 160 осіб. Впускають тільки хліборобів,які зобов'язуються по приїзді поселитися на землі.Між хліборобами в кожнім списку можуть фігурувати 15% ремісників і 5% ~~культурник~~ робітників для обслуги колонії.

Хліборобів впускають і на особисте прохання,натомісць інтелігенти мусять фігурувати в списках з дотриманням процентної норми.Перевірки,чи данна особа є дійсно хліборобом,консули не переводять,але тут могтимуть повстати трудноші,які з рештою дасться залагодити.

В справі перевозу не можемо подати Вам конкретних відомостей.Комітет засобів не має,а Парагвайський уряд не може собі дозволити на такий видаток.Регулярний пасажирський рух до Європи ще не існує.Робимо всякі заходи,які ще не дали помітних наслідків. Аргентинський уряд планує перевіз імігрантів власними засобами. Над умовами (чи везти безплатно,чи на кредит,чи по зниженій ціні) переводяться дискусії.При всіх умовах,хто приїде за допомогою держави,буде зобов'язаний поселитися на землі у віддалених від центрів околицях.

Наразі можемо Вам вислати візу до Парагваю і просимо прислати спис бажаючих приїхати з поданням таких даних: (перелічення) Подорож коштує за тутешніми інформаціями коло 350 доларів.

В справі,коли,як і з якими документами будуть випущені скитальці з Німеччини і Австрії,ми не маємо ніяких інформацій.

Пізніший переїзд з Парагваю до Аргентини є утруднений, але можливий..."

Український Допомоговий
Комітет при Аргентинському Червоному Хресті.

А.Білопольський,Секретар."

ВІД РЕДАКЦІЇ :

З приводу запитань читачів, що виникли в зв'язку зі статтею С.Левченко "Завдання сьогоднішнього дня", вміщеною в Ч.1 "Переселенчий Інформатор", подаємо адреси організацій, куди можно надсилати листи.

"United Nations Organisation"
New York, Nr.Y. USA.

Mis. F.D. Roosevelt
342, Madison Sgaare
New York 17, N.Y., USA.

Sir Herbert W.Emerson
Director of the "Intergovermental Committee on Refuges"
19 Hill Street, Berkeley Square
London, W1.

"War Relief Seroice"
National Catholic Welfare Conference", München, Possarthstr.1.II.

United Nations Special Committee on Refugies and Displaced Persons"
Church House 10, London=England.

"Refugies Defence Committee"
Lord Beveridge, London.

"International Committee de Secoursaux Refugies"
Bern, Schonbergrain 2, Schweiz.

У наших статтях згадуємо про ріжні міжнародні допомогові комітети і установи для скитальців.

Нижче містимо точні адреси цих установ.

"Assistenza Pontificia Profughu Esteri" Sezione Emigratione
Roma, Via Piave 23. Italia.

Captain Yves A.Le Vernay
High Commissioner for Refuges
Starnberg, Max Emanuelstr.9
Oberbayern.

Intergovermental Committee for Refuges, München, Theresienstr.11.

"International Rescue and Relief Committee" Section Suisse, Geneve, 7 rue Gaulier
Schweiz.

"Schweizerische Zentrallstelle für Flüchtlingshilfe, Geneve, 1 rue du Rhone Schweiz.

"Comite Oecumenigue pour les Refugies", Geneve 17 route de Malagnou Schweiz.

"Rescul and Refuge"
United States Committee for the Care of European Children, Inc.
215 Fourth dre. Nuw York 3.
N.Y. USA.

"International Emmigration Serâice" Geneve, 6 rue du Rhone, Schweiz.

--- QQQQQQQQQ ---

БЮЛЕТЕНЬ

Дозволено УНРРА Тім 631

ПЕРЕСЕЛЕНЧИЙ інформатор.

Ч.6.

1946 рік.

Неперіодичний Бюлетень Українського Табору Шляйзгайм.

Мюнхен-Фельдмогінг Табір УНРРА 631.

Переселенчий Інформатор

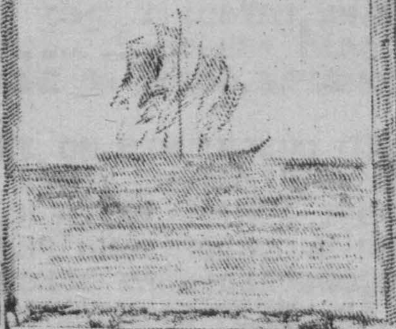
НЕПЕРІОДИЧНИЙ БЮЛЕТЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО ТАБОРУ "ШЛЯЙЗГАЙМ"

Дозволено УНРРА Тім 631

Мюнхен-Фельдмогінг Табір УНРРА 631.

Число = 6 =

Ціна 2 марки.

Зміст: Стор.

ПЕРЕСЕЛЕНЧІ ПРОБЛЕМИ

І.Вислоцький.

Ми неможемо ізза релігійних і національно-політичних причин повертатися до рідних сторін,тому стоімо перед важкою своіми наслідками проблемою - що робити? де осісти? куди іхати? щоб мати можливість заробляти на своє життя та забезпечити кусок хліба не лише собі,але й своім дітям,а може й внукам.

Рішати тут мусить кожний скиталець сам про свою долю. Не лише,що неможна,але і не сміє ніхто впливати на другого скитальця,що він має робити.Не сміє і для того,що ніхто з нас ані ні одна наша організація не є в стані ні з матеріяльного ні з морального боку тут до допомоги комусь з нас.

Переселення не є легкою справою,є дуже скомплікованою проблемою,що вимагає не лише дуже старанного і всебічно обміркованого підходу до неі,але є ще справою про дальшу ексистенцію не лише кожного з нас і наших дітей,але дуже можливо й дальших наших поколінь.

А на жаль,превеликий жаль,є у нас не лише деякі особи, але і чинники,які не мають нічого спільного з переселенням,які не хотять запізнатися з цією проблемою бодай теоретично з чужоі фаховоі переселенчоі літератури,але забирають голос та ще рішальний в цій так важній справі й немаючи ніякого ні морального ні іншого права на диктування диктують"по цьому бути!".

У справі переселювання забирають рішальний голос рішальні сьогодні чинники у світовій політиці,як наприклад О.О.Н.,Міжнародній комітет допомоги скитальцям,Папська столиця і т.д. Всі держави,які будуть приймати переселенців,мають не лише свою переселенчу політику й плян,точно законодавчими і виконавчими установами означені,але мають ще і свої поселенчі закони,точно пристосовані не лише до іх поселенчоі політики й плану,але й до господарчоі й культурноі структури та ще і до іх фінансових спроможностей.Так стоіть справа!

Вищезгадані ж особи й чинники не звертають увагу на це все! Не знають і не стараються пізнати цілу проблему,але забирають голос і то рішальний,авторітетний.З рештою немають можливости пізнавати переселенчі держави навіть з фаховоі літератури - бо нашоі, украінськоі фаховоі переселенчоі літератури немає,а є лише чужомовна;вони ж крім украінськоі та ще деякоі східньо-славянськоі інших мов не знають.

Переселювання є справою дуже коштовною.Переізд одноі особи через океан буде коштувати в збірних транспортах що найменше 250 до 300 доларів.Переізд одноі родини: батька,матері і двох дітей,що найменше 1000 доларів.Переізд 10.000 осіб винесе 2.500.000 доларів.Устаткування цих 10.000 скитальців вимагає,бодай на перші 3 - 4 місяці другу таку суму.

Коли хтось дасть таку суму грошей,то очевидячки,що лише на підставі точного означеного свого плану,та на підставі своіх законів.І тут ніхто,ні одна держава не дасть собі диктувати.Та ні один уряд переселенчоі держави не відважиться на самовільне якесь поступовання,на якесь відхилення від точно сформульованих законів, бо всі переселенчі держави є демократичні і іх уряди відповідальні за кожний свій крок перед своіми парляментами.

І завданням тих скитальців,які будуть переселюватися є згармонізовання своїх національних обов'язків із цими законами - бо очевидним є,що інакше переселенча держава іх не прийме,не вики-

не мілiони,чи десятки,а може і сотні мілiонів доларів на це,шоб замість шо найменше опроцентовання вложеного капіталу на переселення мати ше новий внутрішньо-політичний,а може і внутрішньо-господарчий клопіт.

Безумовним,святим обов'язком всіх тих осіб,котрі забірають голос у переселенчих справах є як найдокладніше запізнання не лише з географічними прикметами переселенчих держав,але головне зі всім тим,шо має значіння і вагу про вибір переселенчоі країни,про іі особливости господарчі,культурні,переселенчі,про переселенче законодавство та про переселенчу політику - хто на неі як та чим впливає,шо говориться про нас,скитальців - переселенців,у пресі,у парламентах переселенчих держав,кого там маємо за приятеля,хто є нашим ворогом,шо очікують ці держави від нас.

Шо ми хочемо - знаємо ми всі й про це немає й найменшоі потреби говорити,а тим більше писати.

Ці квестіі - чи проблеми мусять бути як найдокладніше передискутовані,розроблені і вияснені.

До переселенчих справ муситься підходити серйозно,солідарно й поважно,а з переселенчих справ не сміємо робити партійно-групового інтересу,бо ця справа є справа загалу наших скитальців.

Справа іхнього життя - буття!

І кожен скиталець має свою волю рішати й вибирати про свій дальший шлях.

Накидувати ж своі волі не сміє тут ніхто,а особливо тоді,коли і сам гаразд непоінформований у переселенчих справах.

Натомість переселенча преса сама вивчає можливости й знайомить з ними загал,шоб він був на 100% поінформований.

============
============
============

ПЕРЕСЕЛЕНЧО-КОЛОНІЗАЦІЙНІ
=== "КОМПАНІІ" ===

Майже у всіх Південно-Американських державах існують і є дуже чинні кольонізаційні"компаніі".Є це купецькі підприємства, переважно зі значними капіталами,які закупили по дуже дешевій ціні великі простори землі,звичайно заліснені й ці простори розпарцельовують та ріллю продають поселенцям зі значним заробітком,як за готівку так і на довгорічний кредит - звичайно на 30,а в Аргентині і на 49 років.

Ці"компаніі" не рідко будують дороги,цілі оселі з мешканевими й господарськими будинками,зі своіми купецькими станицями, де продають всякий товар,потрібний поселенцям,а купують продукти рільничі,огородничі,лісові і т.д.,шо є чи було причиною заснування кольонізаційноі "компаніі".

В Аргентині,Бразилii і т.д.є ріжні відміни цих кампаній. Наприклад акційні товариства,засновані для будови довгих залізничних шляхів,шо зв'язують тихоокеанське побережжя з атлантійським,закуповували у держав кількадесят кілометрів широкі паси землі,ці давали поселенцям не за гроші,а за працю при будові залізничного шляху і цією дорогою діставали робочу силу.

Ше інші"компаніі" засновані для використовування лісів і лісових продуктів,рівно ж засновували оселі - де поселялася робоча сила,яка відтак працювала в лісових підприємствах "компаній"

Є ріжного роду і типу ці поселенчі компаніі - є чесні, але більше є безоглядно - спекуляційні,які обіцяють і безплатний

перевіз і безплатну хату і ріллю і харчі на рік - але згодом виясниється,що вони просто закабалюють поселенців обіцянками,а відтак їх використовують як робочу силу у найбільш безоглядний спосіб.

Для того є конечно,життєво потрібною як найбільша обережність при нав'язуванні зносин з ріжного роду"агентами",агентурами, заступниками,посередниками,уповноваженими і т.д.-є конечною як найбільша обережність і з цими переселенчими організаторами,які може щиро думають допомагати нашим скитальцям,але незнають ні теоретично ні практично переселенчої справи,не мають в цих справах найменшого досвіду,пізнання чужих мов,ні чужих держав,ні зв'язку з нашими заокеанськими організаціями - дуже легко,без злої волі й заміру - можуть довести цереселенців в сліпий кут.

Наш комітет із Бразилії повідомляє нас про кілька бразилійських поселенчих"колонізаційних компаній"- які рішили вислати до Європи своїх представників,є це:

1."Колонія земель Північної Парани" - осідок у Сан-Паульо, Бразилія.

2."Компанія рільнича еміграційна і колонізаційна"- осідок у Сан-Паульо,Бразилія.

3.Іміграційне Правління "Дарсена Нортс" у Буенос-Айресі, Аргентина.

Ці три компанії мають бути солідними підприємствами,але як пише наш комітет,є все таки зарібковими підприємствами.

Безумовно єдиною можливою нашою тактикою мусить бути наш якнайтісніший зв'язок з нашими заокеанськими комітетами й якнайбільше згармонізована наша праця за їх вказівками й бажаннями,а не ставлення себе в позу зверхника над ними.Так наш Комітет в Аргентині як і в Бразилії є готовий у кожному випадкові нашої потреби нас про все інформувати.Одержані інформації будемо постійно містити на сторінках нашого "Переселенчого Інформатора"

ЧОМУ ПІВДЕННА АМЕРИКА?

Чому тут,у цьому начерку про еміграційні переселення та поселювання говориться лише про Південну Америку? - питання,яке сам автор собі самому поставив,та слідуюче відповів:

У Південній Америці є ще до певної міри свобода і можливість для переселенців мати навпів своє рідне шкільництво - не лише вселюдні школи,але й середні,фахові, а навіть і університети. Так поляки мають кілька гімназій,мають і унівеситет польський в Куритобі - Бразилія.

У Північній Америці цих можливостей а ні в З'єднаних Державах,а ні в Канаді майже немає,а ці,які ще є,з кожним роком меншають.У цих державах від часу більше як 100 років йде там так звана"американізація" чи "Канадизація" й перед нею не встояли сильніші від нашої і організаційно і культурно,еміграції інших великих европейських народів.

Є ще другий факт:До Північної Америки не зможе їхати більша кількість емігрантів і вже ніколи не зможе поселюватися масово великими скупченнями - на це влада ні З'єднаних Держав ні Канади

ніколи не згодиться і вилучать всякі можливости, сприяючі такому поселюванню. Про це рішаючі чинники Північно-Американських Держав широ і відверто заявляють від довшого часу.

Інші краі, про які тепер думається й говориться, як Південна Африка, Австралія, Нова Зеландія як переселенчі краі - зовсім незнані. Там немає нашоі еміграції, немаємо досвіду про ці краі та можна не лише очікувати, а можна бути певним, що ці держави введуть цю саму денаціоналізаційну політику для еміграції, яку ведуть З'еднані Держави і Канада.

У Південній Америці, а головно Аргентині і Бразилії є наша стара еміграція; є там ще польска, чеська, сербська, італійська, німецька і т.д. і знаємо що і як там є, знаємо закони іміграційні, досвід наших людей, досвід інших народів.

Швайцарський дослідник Південної Америки доктор В. Мюллер, що об'іздив у часових відступах кілька разів швайцарську еміграцію в Південній Америці, запізнавшийся з тамтейшим життям переселенців і іх господарським розвоем, каже у своій праці про Південну Америку слідуюче:

"Південна Америка - це новий світ з численними державами, світ з невичерпаними ще природними богатствами, світ з необграниченими можливостями праці і розвою. На це складається багато причин як невичерпне багатство сирівців, мінералів і сільско-господарських засобів та можливостей розвою.

Південна Америка - це місце староі і новоі культури, частина світу де живе багато найріжніших рас і народів, де всі степені культури є ще до сьогоднів одній і тій самій країні, де найпримітивніші й найкультурніші народи: індійці, мурини, білі, жовті, мішанці живуть разом і при спільнім культурнім ділі працюють.

Мішання крові білих, індійців і муринів привело до витворення найріжнородніших типів мішанця-чоловіка, що витворює новий тип народу залежного тут від крові і клімату.

Південна Америка - це ще молодий континент, не посідає перезрілоі культури і цівілізації як Європа та має широко відчинені брами для іміграції - переселенців, котрих, особливо рільників, ремісників, техніків радо все приймає. Тут є зборище міжнародньоі іміграції і як загально відомо - є це частина континенту о найбільших можливостях для будуччини людства. І тому немає нічого дивного, що Південна Америка має непобориму притягаючу силу для всіх народів нашоі земноі кулі.

Гостинність народів Південноі Америки, при необмежнім своім багатстві підносить Південну Америку до переселенчо-іміграційного краю першорядного значіння. Тут чужинець, прибувший із переселенчих держав Європи, щоби тут своє життя наново відродити находить далекоідучу підтримку і поміч, коли лише совісно й чесно думає увійти в діло колонізації.

Щоби Південну Америку пізнати і зрозуміти суть іі, треба багато часу й терпеливости, бо цей континент має ще величезні простори мало і зовсім незнані - це головно в Бразилії, де є горяче, нездорове підсоння, тропічні хвороби, брак доріг і багато ріжнородних небезпек.

Можливости господарського, промислового і культурного розвою Південноі Америки є необмежені і ця земля більше як кожна інша заслуговує на означення "Новий Світ". Тут не лише рільник, ремісник, технік, але і купець, науковець, промисловець і т.д. має всі дані для широкоі праці, як для себе так і для свого народу, так і для цілого людства".

Німецький автор численних праць про переселення німців, та переселенчі держави і колонії, Колін Росс, каже про Південну Америку слідуюче:

"Аргентину, Чілі, Болівію, Бразилію, Уругвай об'іхав я (каже Росс) із завданням пізнати ці держави не лише під оглядом колонізаційним, але і ширшим господарським, щоби пізнати які є тут можливости й вигляди для німецького народу, чи умови для праці є тут можливі, в якім напрямі і в якій степені. Південна Америка має надміру великі багатства природні, величезні скарби в землі - і ніякий інший край не має цих багатств, стільки, що їх у надмірі має Південна Америка."

Поляк-автор "Вказівок Еміграційних" - Лукачинський, виявляє, що польська "Ліга Морська і колоніальна" рівно ж на підставі дослідів у відшуканні найвідповідніших теренів переселенчих зупинилась на Південній Америці. Автор до цього висновку прийшов.

Загально знаним є, що і німецька переселенча акція, кермована великими німецькими установами для еміграції, на підставі дуже точних стараних дослідів головну увагу своїх емігрантів спрямувала до Південної Америки.

В кінці маємо досвід і з життя-буття нашої еміграції котрий нам усе, що сказано вище, підтверрджує.

„ПЕРЕСЕЛЕНЧА" БОРОТЬБА.

Ненормальне положення соток тисяч скитальців усяких народностей викликує ріжні явища, яких ми не бачили б, коли б находилися у нормальних обставинах.

Одним із тих явищ є "переселенча" боротьба", яка розгортається у ріжних ділянках скитальчого життя у зв'язку з майбутнім переселенням десяток, а можливо і соток тисяч скитальців із західних окупаційних зон Німеччини до заокеанських держав, головно до країн Південної Америки.

Боротьбу цю піднесли ріжні чинники ізза ріжних особистих інтересів, ніби то і релігійних причин, а подекуди й партійних стремлінь, захопити провідне місце, страчене серед свого окруження. Однако ж муситься ствердити, що загал скитальців участи в цій боротьбі не бере. У загалу є лише одно стремління, а це вирватися кудись як найдальше з Європи, де нема ні національного, ні релігійного, ні партійно-політичного терору, гніту, розстрілів, насильного заслання й насильного переселювання.

Все, що дає цьому загалові надію на поміч у цьому переселенню до свобідних держав, приймається скитальцями як добрий засіб для рятування себе, своїх родин, батьків і т.д.

Одним із цих засобів, що дають надію на рятунок є акція Митрополита Миколая, який спирається на "Папську Поміч" Ватикану.

І що ж бачимо бачимо: що дня сходяться гуртки православних і неправославних, християн і не християн, навіть католиків і некатоликів вулицями Мюнхену в бік будинку де є бюро Митрополита Миколая, де вони регіструються.

Туди спрямовує їх інстинктовне стремління рятувати себе й свої родини. Вони незнають, не цікавляться релігійними причинами, що спонукали митрополита Миколая визнати зверхність Папи - вони хотять рятувати себе. На зовні було би все в порядку, релігійний бік

справи - після засад західньої демократії є чисто особистою справою кожної окремої людини. Однако ж не так думають старі редактори декотрих російських таборових часописів. Вони, ці редактори, виховані перед 50 роками в іншому світогляді, підіймають боротьбу проти митрополіта Миколая - мов він не є ніякий епископ, дарма, що титул митрополіта надав епископові чи архиепископові Миколаєві сам ПАПА. Вони, ці редактори, уважають себе за більше компетентними для順 ореченння відносно митрополіта Миколая, чи він є цим чим є, чи не має бути, більше компетентними від самого Папи.

Як так дальше піде, то редактори таборових часописів будуть давати свої "компетентні" оречення і відносно інших епископів, назначених і іменованих Папою.

Річ не в цьому - але в тому, чому тут, у так скрутному положенню скитальців, коли найдоцільнішим, а може і конечним є тісне об'єднання всіх переселенчих стремлінь і зусиль, викликується боротьбу на взір релігійної боротьби прошлих віків. У чийому інтересі це діється? Папа був, є і буде чинником дуже поважним, дуже сильним і авторітетним у світі, з яким поважно числяться не лише європейські не католицькі держави, тим більше католицькі Південно-Американські держави, які заявили своє бажання прийняти високі числа переселенців. Папа в цих державах є дуже авторітетним чинником, високоповажанним не лише урядами й духовенством, але й населенням.

Чи бротьба, піднесена декотрими чинниками й редакторами проти Папи й Папою іменованих епископів спричиняться до прихильного прийняття ініціяторів такої боротьби в цих державах, побачимо мабуть в недовгім часі. Ми думаємо, що ні в інтересі католицької церкви, ні в інтересі православних чинників не є і не буде підіймати релігійну боротьбу тут, а ще більше не в інтересі обох церков переносити цю боротьбу до заокеанських держав.-

ПАРАГВАЙ ВПУСКАЄ 100 ТИСЯЧ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ

Дня 6-го червня 1946 року, Президент республіки Парагваю, генерал Г.Морініго підписав декрет ч. 13979, згідно з яким відкривається еміграція до згаданої республіки на нових багато більш сприятливих умовах, як існували до війни.

Згідно з новим декретом в силі всі, існувавші до війни, полегші для доїзду хліборобів, як п'ятидневе утримання в готелі для емігрантів, безплатний переїзд до міста побуту, вільний від цла довіз знарядь і предметів першої необхідности і т.д. Крім того зноситься вимога мати при собі 50 долярів (50 золотих пезів) на перший прожиток.

В параграфі третьому декрету сказано, що в число кольоністів - хліборобів, для яких відкривається право вступу, можуть входити 15% ремісників і 5% осіб інтелігентських професій, як священники, учителі, лікарі і т.д.

Семий параграф дає право Дирекції Земель і Кольонізації фінансувати за посередництвом Державного Гіпотечного Банку кольонізаційну діяльність емігрантів.

Негайно по проголошенню повищого декрету Дирекція Земель і Кольонізації уділила дозволу на всі прохання подані паном І.Падучаком з рамени товариства "Просвіта" на дозвіл для в'їзду українських емігрантів. Повищі прохання були вислані панові Падучакові,

якпредставникові Українського Допомогового Комітету при Аргентинському Червоному Хресті, яких 4 місяці тому і зістали залагоджені на підставі нового закону.

В зв'язку з оголошенням декрету до Асунсіо виздив з Буенос-Айресу Секретар Українського Допомогового Комітету А.Білопольський. Обидва представники п.п.І.Падучак і А.Білопольський зістали прийняті третього липня б.р. на авдієнції пана Президента Республіки і висловили йому подяку від імени комітету і всіх бажаючих прибути до Парагваю українських скитальців за уділені полегші.

Пан Президент зазначив, шо він є прихильником широкого доступу людей, бажаючих посвятити себе праці на багатій парагвайській землі для піднесення добробуту країни і свого власного, та приобіцяв всяку підтримку. Про цю авдієнцію помістили обширні і дуже прихильні звідомлення всі газети в Асунсіоні. Дві газети - "Трибуна" і "Ель Паіс" опублікували редакційні статті присвячені українській еміграції.

Поза тим п.п.Білопольский і Падучак відбули нараду з п.міністром Хліборобства доктором Пане і цілу низку засідань з Генеральним Директором Земель і Кольонізації доктором Майоркіном і Директором Еміграції п.Бругадс.

В цих нарадах усталена квота для української еміграції в кількости кругло 100 тисяч осіб. По отриманню списків від европейсько-українських допомогових або таборових комітетів чи інших організацій Український Допомоговий Комітет представлятиме їх за посередництвом п.І.Падучака до Дирекції Еміграції, яка висилатиме візи до відповідних парагвайських Консулів в Европі, а засвідчені копії даватиме на руки Комітету для висилки, як повідомлення, заінтересованим. Без цих дозволів парагвайські консульства не є управнені видавати візи.

В списках мусить бути подане ім'я, призвище, місце народження, вік і заняття заінтересованих.

Добре складені і писані по можности на машинці списки (бажане, шоб були не більше як на 150 осіб кожний) можуть бути вислані безпосередньо на ім'я п.Падучака:

Адреса: Сир Е.Падучак Айолас 709 Асунсіон Парагвай
Соут Амеріка.

oooooo oooooo
ooooooooooooooooooooo
oooooo oooooo

УКРАІНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ

Під повишим заголовком появився в лондонськім "Таймс" - і лист п.Филипа Гиббса - приятеля українців, відомого католицького письменника та особистого приятеля ВП. Гетьманича Данила і д-ра В.Коростовця. За іх старанням подібні статті мали появитися й у інших часописах, як ось "Манчестер Гардіян". Подаємо в перекладі:

"Пане Редакторе! З Ваших передовиць та від ваших звітовиків ми багато чули про нещасну долю політичних збігців в Европі й наглячу потребу знайти правильну розв'язку цієї справи. До сьогодні ж мало шо справді важного в цім напрямку зроблено. Витрачують величезні суми на утримання таборів і їх мешканців, а основної причини іх нещастя не усувають, - і нічого не зроблено, шоб за ті витрати була якась матеріяльна користь. Я осмілююсь подати раду в відношенні до одної групи, про яку я особисто добре знаю.

"У британській, американській і французькій зонах, на території зайнятої Німеччини й Австрії знаходиться около 350.000 українців, які не бажають вертати до своєї батьківщини, утікши звідтам від

політичного та релігійного переслідування,або із страху перед таким переслідуванням.Ріжні представники бритійської місцевої влади (УНРРА й урядовці військового уряду) звітують,що ця група ужиточна,працьовита,з добрим захованиям.З нічого побудували вони свої церкви,школи,майстерні,театри в таборах.Не бажаючи жити лежачим і безцільним життям,залежним від милостини,вони хочуть працювати. А по над усе,як мені сказано,вони бажали б жити десь,серед волі, де не треба було б боятись,де можна було б працювати і заробляти чесною працею на своє життя.

"Недостача копальних і хліборобських робітників в Англії дається вже відчувати,а стане ще гостріша,коли вернуть до Німеччини багато з тих 384.000 воєнних бранців.Чому ж,отже,нам не прийняти на їх місце українських скитальців - не,як нами споmаганих, а як "гостей що платять?"Наша краєва економіка буде з праці цих людей користати,а справа скитальців буде частинно в найбільш людяний і практичний спосіб розв'язана.Скитальці матимуть гостинність і схоронище,ми матимем їх працю.

"І ми не потрібуємо боятися,що вони стануть у нас"сталими гістьми"бо вони без сумніву виідуть у своїм часі на американський континент,де мають великі і заможні українські громади,що бажають їх прийняти.Українці ж є відомі із свого гірничого й хліборобського талану.Їхня батьківщина це знана "хлібна комора" Європи",і має найбагатші в Європі копальні.У Канаді вони доказали свої піонірські здібности,загосподарювавши дівичі прерії на Заході. І Сібір в більшій часті розбудували українські кольоністи.

Я осмілююся піддати пораду в імени моїх українських приятелів,що ці"зірвані з міст" особи,які тепер мусять бути без діла в таборах,можуть розв'язати на якийсь час нашу власну скруту на робітників при праці на полях і при добуванні доволі вугілля з наших копалень.

Остаюсь Филип Гиббс, Шемлі Грін, Серрі."

===================
================
==========

ІМІГРАЦІЯ ДО КАНАДИ.

Сенатський Комітет для Імміграції й Праці в Отаві представив урядові звіт з порадою негайно змінити Іміграційний Акт, який він називає Неіміграційним Актом,і впустити довслі нових поселенців до Канади - хліборобських робітників,промислових робітників і ремісників.Іміграція має бути"добирана".Пропозиція Комітету Урядові має п'ять точок:

1.Негайно оголосити,що Канада приймає"добирану"іміграцію хліборобських і промислових робітників.

2.Обмежити їх число до спроможности Канади їх вхлонути,не наражаючи населення на безробіття,і взяти під увагу їх перевіз і приміщення.

3.Передбачаючи в скорому часі наявність морського перевозу,оголосити в даних краях пояснення чому це запізнення і вислати до Європи іміграційних та інспекційних урядовців,щоб повідчиняли там іміграційні бюра і добирали потрібних нових поселенців і не ждали аж сами вони будуть зголошуватися,але перешукали всі країни за такими,що могли б і хочуть приїхати;щоб міністерство Іміграції зараз же взялося до вироблення пляну іміграційного руху й скоро зачало діяти.

Першенство для свояків.

4.Щоб уряд зробив все в його змозі, щоб були кораблі для перевозу імігрантів, при чім першенство щоб мали своякі - усякого споріднення,- не тільки ті найближчі з обмеженням,- і приятелі канадійських громадян, які дадуть запевнення за цих нових поселенців подбати.

5.Щоб були змінені правила Іміграційного Акту в такий спосіб, щоб був дозвіл на вишукування й добирання імігрантів, на впуск найбільше бажаних, і щоб запевняв допомогу новоприбуваючим, аж буде для них знайдене приміщення в Канаді.

Звіт цей Сенат представив урядові по переслуханню 24-х осіб або організацій та ріжних перевозових корабельних спілок. Перед у всьому цьому вів сенатор Ровбак. У звіті є, між іншим, такі слова: "Ваш комітет завважує, що проти іміграції до Канади ніхто не висловлювався... загальна думка була, що іміграція має велику вагу для Канади, яка конечне потребує більше населення, коли хоче задержати своє становище в світі й поправити життєву стопу дома... Усі годяться, що Канада, як людяна й християнська держава, повинна виконати також свою пайку допомоги збігцям і скитальцям".

По цім звіті треба незадовго сподіватися відчинення ширшої іміграції до Канади.

"Український Робітник" Ч.33

°°°°°°°°°°°°

МАЙБУТНЯ ДОЛЯ

СКИТАЛЬЦІВ.

Під таким заголовком Нью-Йоркська "Геральд Трибюн" друкує довшу інформацію свого кореспондента з Франкфурту над Майном, у Німеччині. В кореспонденції сказано, що в окупаційних зонах західніх союзників в поодиноких европейських країнах залишається ще 830.000 скитальців, з яких приблизно 700.000 не хочуть, або не можуть вернутися до країни свого походження.

В кореспонденції сказано виразно, що більшість з тих скитальців, це особи "неозначеної державної приналежности, насамперед українці".

Ці, які не мають бажання, або не можуть вертатися домів, та які відповідають поняттю "жертв війни" спрецезованому Економічною та Соціяльною Радою О.О.Н., будуть дальше під опікою відповідної міжнародньої організації.

Передбачається скору ліквідацію таборів і хто з скитальців не буде переселений в інші, насамперед заморські країни, той буде включений в загальну працю в Німеччині.

°°°°°°°°°°°°

ПОМІЧ ПРАВОСЛАВНИМ СВЯЩЕНИКАМ

НА СКИТАЛЬЩИНІ.

Девятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, який відбувся 26-28 липня ц.р. в Саскатуні, застановившись над положенням українських скитальців, ухвалив таку резолюцію:

"Девятий Собор У.Г.П.Ц. в Канаді висловлює своє найглибше співчуття українським скитальцям жертвам останньої війни, в їх гіркій недолі, взиває вірних УГПЦ в Канаді молити Бога, щоби мав їх в своїй опіці, та скоротив їх нелюдські страдання, закликає вірних

до несення скитальцям всякої можливої моральної і матеріяльної допомоги,щоб облекшити їх долю,

зокрема Собор пересилає свій братній привіт всім скитальцям, вірним Української Православної Церкви і їх духовному проводові,священникам і епископам,висловлює їм свою пошану,як людям,що потерпіли за свої переконання й віру,та постановляє прийти їм з всякою моральною й матеріяльною допомогою".

Дотепер вірні Української Греко-Православної Церкви в Канаді висилали пожертви для скитальців до Фонду Допомоги Українців Канади,якого завдання є помогати всім українським скитальцям,без різниці їх релігійної та політичної приналежности.Провід Української Греко-Православної Церкви в Канаді підтримував і дальше підтримує акцію Фонду Допомоги Українців Канади,бо вірить,що лише спільною допомоговою акцією Канадійські Українці покажуть свою національну свідомість і солідарність та зможуть принести як найбільшу поміч своїм нещасним братам і сестрам - скитальцям.І тому - хоч між скитальцями є велике число православних українців,які навіть окремо зверталися до нас за допомогою,ми не вважали за відповідне переводити для них окремої збірки,щоби в той спосіб не шкодити збірковій акції Фонду Допомоги Українців Канади та взагалі не роздроблювати наших сил.

Але в останніх часах епископат Української Автокефальної Православної Церкви на еміграції звернувся до нас з горячою просьбою прийти їм з такою допомогою,якої не може їм дати Фонд Допомоги Українців Канади,а саме - церковними речами.

Там по таборах є православні церкви,є також і священники, але нема церковних богослужбових речей і священики не можуть дати вірним належної духовної обслуги,- на ділі деякі навіть не мають в чім служити Служби Божої.А тому згідно з повищенаведеною резолюцією Девятого Собору,Консисторія оцим звертається до громад та поодиноких вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді з проханням жертвувати для скитальців церковні речі,а саме:

1.Облачення (ризи),- отже фелони,епітрахілі,нарукавники, пояси та стихарі.Облачення можуть бути нові,або вживані,але в доброму стані.

2.Чаші (включно з копієм,звіздою,ложечкою та дискосом), кадильниці,ручні хрести.

3.Церковні книжки - Служебники,Требники,Молитовники,(в українській,або староцерковнослов'янській мові).

Речі треба присилати до Консисторії на пониженоподану адресу,а Консисторія їх поділить,спакує та вишле куди треба.

Громади можуть жертвувати готові речі,які в них є на руках,а поодинокі вірні повинні присилати пожерви в грошах,а Консисторія сама закупить за них потрібні речі,- ризи тощо,- хай не купують їх самі,але хай пришлють готівку,а Консисторія сама їх купить.Це тому,щоби не було забагато одних речей,а замало других,як і кому,що Консисторія,закуповуючи більшу кількість речей за один раз зможе набути їх по танших цінах.

Кошти пересилки річей до Консисторії оплачують самі жертводавці.

Виказ жертв - речами і готівкою - буде оголошений у Віснику.

Консисторія вірить,що так громади,як і поодинокі вірні відкликнуться щедро на просьбу наших братів на скитальщині та прийдуть їм з негайною допомогою.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ
ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

ЛИСТ ЛЯ ГВАРДІІ ПРО СКИТАЛЬЦІВ.

Ф.Ля Гвардія Головний Директор УНРРА написав до державного секретаря ЗДА Дост.Джеймса Ф.Бирнса такого листа в справі скитальців:

"Від часу,як я перебрав мій уряд,ми мали вже кілька нарад з Вашим департаментом в справі скитальців,що знаходяться в ріжних таборах у Німеччині,Австрії й Італії.Ми вже наближаємося до того часу, коли виміна скитальців буде в дійсности закінчена.Найоптимістичніші обчислення вказували б,що останок скитальців,які не підлягають виміні і не можуть бути виміняні буде доходити до поверх 630.000 осіб.

Справи цієї неможливо залишити в завішанні.Вона мусить бути поладнана.Коли цим людям не дається нагоди за заплатою й корисно працювати,то вони в скорім часі стануть цілком не здібні до ніякої праці.Осягнувши межу репатріяції,для розв'язки справи залишився один тільки спосіб: кожний годиться з тим,що цих нещасливих людей не можна залишити в Німеччині.Вони повинні бути порозселювані в країнах,де могли б мати нагоду працювати й заробляти на своє життя.

Я звертаюся з закликом до всіх країв,щоб узяли під увагу справу прийняти до себе певне число скитальців.Такий плян запевнить гарний розподіл,нестворюючи ніякого питання для ніякої країни,а одначово розв'яже цілу цю справу раз на завжди.

Моя особлива порада для З'єдинаних Держав Америки є,щоб зібрати до купи всі незужиті квоти про іміграцію й приложити їх на протяг 6-тьох місяців,до всіх скитальців без уваги на їх походження.

Таких незужитих еміграційних квот тепер є 120.000 . Більшість з них із двох чи трьох країн,що з них не користають і тепер немають наміру користати.Такий плян не побільшить того числа імігрантів, що мали б вступ за правом.І в цім не буде ніякої шкоди для тих держав, звідки ці квоти будуть зібрані,бо коли б від них були які подання,то вони б були прийняті.Квоти для таких держав були б до вжитку на наступний рік.

Я не вірю,що для такого була б конечна аж матеріяльна й стала зміна праводавства.Конгрес може уповажнити президента ЗДА на обмежений час використати згадані квоти.

Чи можу я ласкаво наглити на скоре обміркування цієї справи?Я певний того,що прихильна акція зі сторони ЗДА прочистить шлях і для інших націй поступити подібно.І я також сподіваюсь,що коли ЗДА візьме провід у такім будуючим пляні це трудне питання розв'язати,то і Англія може змінити свою постанову,як це недавно висловився міністр закордонних справ Ернест Бевін,у відношенні до спільного Англо-Американського Комітету про Палестину.

Бразилія вже звернула на цю справу свою увагу й дійшла до того,що в короткому часі зачне операції.Виявили зацікавлення й інші Південно-Американські республіки.

Я не потрібую зазначувати що УНРРА закінчує свою діяльність 31-го грудня 1946 року,і що я бажав би мати той плян у русі в можливо якнайкоротшому часі.Фізичний стан і мораль цих нещасливих людей раптово підупадає.А це все дає ще більше причин для відчувального будуючого й людяного до них відношення".

++++++++++++++

ХОЧЕ,ЩОБ КАНАДА ПРИЙНЯЛА СКИТАЛЬЦІВ.

Б.К.Сандуел, редактор торонтських"Сатордей Найт",впливового тижневика в Канаді й почесний член"Канадійського Крайового Комітету для Збігців,звернувся минулого тижня у вівторок до Сенатського Емі-

граційного Комітету в Оттаві,щоб він порадив урядові,що в будуче праводавство про імміграцію треба б включити особливі точки для скитальців,які повинні бути виключені з під обмежень еміграції до Канади.

Пан Сандуел наглить,щоб Канада негайно дала скитальцям схоронище,"не чекаючи колективної акції Союзних Держав" і не беручи під увагу чи буде це на користь чи не користь Канаді,а радше,що це моральний обов'язок Канади,тому,що вона давала схоронище переслідуваним уже від років.

Канада,признавши за собою відповідальність прийняти"жертви тиранії й нерівности з кожної іншої частини світа",дасть приклад, який улегшить іншим урядам поступити подібно,і "пішле промінь надії в ті нещасні табори й поселення,де скитальці все ще ждуть на свою долю.

..:::::::::::::::::::::::::::::..

ПРОЙДИСВІТ В РОЛІ
="КОРЕСПОНДЕНТА"=

Якийсь панок із тих,що не мають горожанської мужности підписуватись під своєю на порядних людей кинутою лайливою писаниною,умістив в ч. 43 "Українські Вісти" кореспонденцію під заголовком: "Чи їхати до Марокко?"

Він пише про теперішню переселенчу хворобу й про те,що дехто "збирає різних слабодухів і хворобливо настроєних людей" для еміграції до Південно-Американських Країв.

Справа дальшої еміграції - це річ . кожного.Ніхто силувати нікого не буде.Одні хотять эмігрувати за океан,інші може хочуть лишитися в Німеччині (особливо з тих,що "співпрацювали"),а знов інші вернуть і до свого"батька".Це річ смаку і " Суум куіскве!" . І немає чого в"пройдисвітський"спосіб фальшувати еміграційний рух,як рух"слабодухів і хворобливо настроєних".

Особисто нас необходить дальше інформація в цьому дописі про організацію московської колонії"Нова Колонія",як також і запис до Марокко,бо ні туди ні сюди намовляти записуватись когось ми не збирались.Хоч "інформація"про Марокко теж написана в "пройдисвітський"спосіб,але це вже видко така вдача в пана "Ч" (так сміло підписався він під дописом).

Нас цікавить дальший уступ: "Появилась нова хвороба.Якісь пройдисвіти начали записувати в цьому ж таборі людей на афідавіти... щоб тільки від людей гроші виманити..." Оце і є квінт-есенція "пройдисвітства" пана"Ч".

А тому,щоб не було баламутства для непосвячених,тому й забрали ми голос.Щоб не бути голословними,наводимо уступ з Ч.35"Українського Робітника" з інформації,яка вмішена під заголовком"Парагвай впускае 100.000 українських емігрантів",де пан Падучак,уповноважений Українського Допомогового Комітету в Аргентині для переговорів з урядом Парагваю,інформує:

"В нарадах усталена квота для української еміграції в кількости кругло 100.000 осіб.По отриманню списків від европейсько-українських допомогових,або таборових комітетів чи інших організацій Український Допомоговий Комітет в Аргентині представлятиме їх за посередництвом пана І.Падучака до дирекції Еміграції(в Парагваї),яка висилатиме візи до відповідних парагвайських консулів в Европі,а засвідчені копії на руки Комітету(в Аргентині) як повідомлення заінтересованим.

Так отже так стоіть справа,а не так,як в "пройдисвітський" спосіб інформує в газеті"Українські Вісти" пан"Ч",що належить до типу українських"всезнайок",які сами,очевидячки,в переселенчому питанні нічого не знають...

Інформація ж,що"якісь пройдисвіти збирають (уже!) на афідавіти",впрост розрахована на баламуцтво загалу...

Бо ж він по прочитанні уявить собі: "Диви! певно стягають 90 - 100 марок.От де спкуляція! І що ж дивиться таборова влада?".

На це й рахує"всезнайка",що підписалась мужнво "Ч"...

Та на жаль воно виходить інакше.Ні на які афідавіти переселенча таборова комісія (а це перепис проводить вона) запису не веде,а переписує бажаючих отримати візи в той спосіб який подають уповноважені Українського Допомогового Комітету при Аргентинському Червоному Хресті п.п.Падучак і Білопольський.

Списки ці,перекладені вже на еспанську мову й надсилаються до Українського Комітету в Буенос-Айресі.

При запису отримується з дорослоі особи аж... 50 пфенигів.

Квота,яка стала поперек горла пану"Ч".

Але трудно - треба нести кошти,як при передрукові,за переклад на еспанську мову,поштові видатки і т.д..

Так отже як виглядають факти в дійсности,а не в світлі "пройдисвітськоі" інформаціі українського всезнайки пана "Ч".

= = =

Нас дивує одне,що така поважна газета,як "Українські Вісти" поруч з солідними інформаціями про переселення містить такий в"пройдисвітський"спосіб написаний на цю ж тему допис.

==============
==============
==============

ОСТАННІ НОВИНИ

МОСКВА 15.ХІ.46. Соціяльно-Гуманітарна комісія,котра розглядає питання втікачів продовжувала дискусіі над проєктом статуту міжнародньоі організаціі для допомоги втікачам.Югославський делегат заявив,що в таборах ДП,в яких перебувають Югославські громадяни зібралися елементи,котрі бояться повернутися на батьківщину і що вони є готові прийняти участь в збройному повстанні проти теперішнього уряду Югославіі.Тому Югославський делегат вніс поправку до проекту статуту,в якій говориться,що переселення до тоі чи іншоі країни втікачів з таборів ДП може відбутися за згодою іі сусідів.Проти цієі поправки виступили делегати ЗДА,Канади і Даніі.Після виміни думок, Югославський делегат зняв свою поправку.Далі Югославський делегат запропонував не переселювати еспанських втікачів і допомогати ім в таборах,яких вони зараз перебувають доти,доки небуде скинено режиму генерала Франко.Ця пропозиція була принята комісією

У КАНАДІ засновано "Українську Греко-Католицьку Раду", яка розвиває живу допомогову акцію в порозумінню з іншими українськими організаціями.

АДРЕСА: Украініан Католік

431 Майн Стрест Вінніпег Канада.

===ooo000ooo===